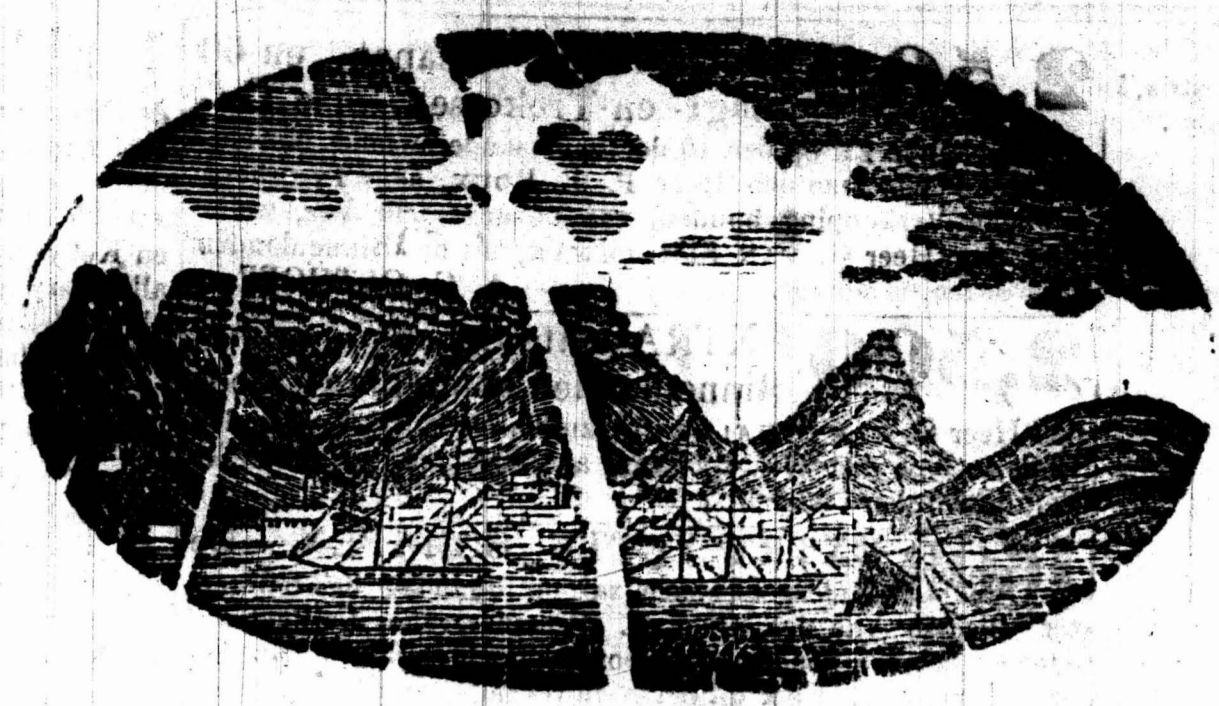

W. J. M. M. M.

Aug. 9, Hurst; ester; gust 8, Mrs. Gray- 3, and Assen- Messrs. and 6 rdeaux Dr. and 15, v olding, amsay, young, women. 12, to aliant, Doyle, n, and uly 19, vesend or the Lloyd. Misses Lieut. arnes; innon, ordelio, ild, 3 and 7 ancers. Aug. Assen- Misses Messrs. Dr. Jones. Elliott E. and Owen, Messrs. ad ar d ings a 2. to alcutta fresh- ept. 3, Miss White, Cotton, and 5 board on waa oola at ernaale eysan, 3, to Pher- uglas, ients. Bull, regt., e, 32 97th

Deze Courant wordt elken Vrydag Ochtend uitgegeven aan het Publicatie-Kantoor, No. 62, Walestraat, en des Zaterdag met de Post naar alle de Buiten-Distrikten verzonden. Pryzen van Inteekening.—In de Stad, per jaar, 16 Rds.; per kwartaal, 4 Rds.—In de Buiten-Distrikten, per jaar, 19 Rds.; per kwartaal, 4 Rds. 6 Schell.—Voor eene enkele Courant 7 Pence.—Elk Kwartaal moet vooruit betaalt worden.

Published at No. 62, Wale-street, Cape Town, every Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the Post on the same Day. Terms in Town, Rds. 16 per Annum, in the Country, (including Stamps and Postage,) Rds. 19 per Annum.—For a single Paper, 7d. Subscriptions and Advertisements to be paid in Advance.

De Zuid-Afrikaan.

Tros Tyriusque mihi nullo discrimini agetur.—VIRGIL.

DEEL VIII.

VRYPDAG DEN 3 NOVEMBER 1837.

No. 405.

Meesters Bureau, 23 Oct. 1837.

EDICT.—De naaste Bloedverwanten en Crediteuren van wylen **Isaak St phanus Gous**, voormaals van het District Clanwilliam, worden versocht kennis te nemen, dat een Byeenkomst van de naaste Bloedverwanten en Crediteuren van den overledenen, en nagelatene Weduwe **Aletta Susanna Spunenberg**, en alle anderen dien zulks moge aangaan, zal worden gehouden ten overstaan van den Resident Magistraat, op desselfs Bureau, te Clanwilliam, op Zaterdag, den 9den December aanstaande, ten 10 ure precies des Morgens, en alle zoodanige Personen als voormeld, worden versocht op den tyd en plaats voormeld tegenwoordig te zyn, om dan en aldaar eenig Persoon of Personen, door zoodanigen Magistraat te zien verkiezen, ter approbatie van den Meester van het Hooge Gerechtshof als geschikt en bekwaam om door den gemelden Meester te worden aangesteld tot dative Executur of Executoren des Boedels van zoodanigen overledenen Persoon als voormeld, en tot dative Voogd of Voogden van de minderjarige Erfgenamen van den Overledenen. **CLERKE BURTON**, Meester van het Hooge Gerechtshof.

PUBLIEKE Verkooping in den Boedel van wylen **JOHANNES HENDRIK SCHREUDER**, en nagelatene Weduwe **HELENA ALBERTA LAMBRECHTS**.—Op **WOENSDAG** den 15 November aanstaande, zullen de Ondergeteekenden Executrice en Executur Testamentair in bovengemelden Boedel, op de Plaats "Schaaplaats Fontein," gelegen aan Zwartland, Distrikt Stellenbosch, publiek laten verkoopen, al de tot denzelven behoorende Goederen, bestaande in een Aanbeeld, een Blaasbalg, een Schroef en allerlei soorten van Smidsgereedschappen, Graven, Pikken, Schoppen, Ploegen en Ploegscharen, een complete Touwmoelen, drie Wagens, Jukken, Riemen, Stroppen, Touwen en Tuigen, Vaten, een nieuwe Vischzegen van tachtig vadem en lang, een dito halfsleten, een Koornharp, Tafels, Stoelen, Ledekanten, Katels en Bedden, een Bureau, een Lessenaar, Keukengereedschap, Zilver, Glas, en Aardewerk, Porselein, een gouden Horologie, Rydpaarden, 8 complete Wagenpaarden, jonge Paarden van 2 en 3 jaren oud, Aanteelpaarden, Trekossen en Aanteelbeesten; verder, de op het land staande Oogst, bestaande uit 11 mudden Koorn, 2½ mudden Garst, 2½ dito Rog en 13 mudden Haver, en eindelijk, de nog onverstreken diensttyd van zes bewame Apprentices.

HEL. ALB. SCHREUDER, geb. **LAMBRECHTS**, Test. Executrice. **JOH. DIED. SCHREUDER**, Test. Executur. De Heer **J. W. MOORREES**, Vendu Administrateur.

OPROEPING VAN CREDITEUREN EN DEBITEUREN.

In den Boedel van wylen **JOHANNES HENDRIK SCHREUDER**, en nagelatene Weduwe **HELENA ALBERTA LAMBRECHTS**. Allen die eenige Vorderingen van welken aard ook hebben op bovengemelden Boedel, hetzy uithoofde van Borgtogten, Boekschulden, of anderzints, worden versocht dezelve met de noodige bewyzen binnen drie maanden van heden gerekend aan de Ondergeteekenden in te zenden, en die iets aan denzelven verschuldigd zyn, hunne debita binnen gemelden tyd te voldoen. **HEL. ALB. SCHREUDER**, geb. **LAMBRECHTS**, Testm. Executrice. **JOH. DIEDERIK SCHREUDER**, Testamentaire Executur. Schaaplaats Fontein, Zwartland, 27 Oct. 1837.

PUBLIEKE VERKOOPING.—De Heer **GERT NIJWOUT**, uit hoofde zynner zielelyke omstandigheid van mening zynde, van wouping te veranderen, zal op **DONNERDAG** den 9 November aanstaande, publiek laten verkoopen.

1.—Zyn welbekende en vruchtbare Erf, gelegen in dit Dorp, naast dat van den Heer **BOSMAN**, beplant met cirka 19000 Wynstokken, en een groot getal Vruchtbomen, waaronder veel Kastanje; en uitsluitende Wynen opleverende. 2.—Een Erf, over de Pastory gelegen, waarop staan twee geryflike Woonhuizen, mede beplant met een aanzienlyk getal Wynstokken en Vruchtbomen. Alsmede 7 Stukvaten van differente grootten, 3 groote Kuipen, eenige Maat-leggers en Keldergereedschappen, 2 Brandwysketels compleet, 20 leggers Wyn van den laatsten Oogst, en eenige halfamen Wyn van 8 jaren oud, by het Halfsam.

Voorts, Huisraad van alle soorten, een staande Klok, een Paardenwagen, zes extra goede Trekpaarden, en twee Rydpaarden, waaronder een groote fraaye Hengst, van het beste ras, 4 jaren oud, en helgeen verder ter verkoop zal worden aangeboden. **A. P. HIEBNER**, qq. Paarl, 23 October 1837.

De Heer **J. D. HAUPT**, Vendu-Afslager. NB. De vaste Goederen kunnen inusschen op aanvraag den eigenaar, elk dag worden gezien, en het bedrag den koopschat tegen 5 pCt. op renten worden gehouden.

AAN BOUWLIEDEN EN ANDEREN.—Te koop aan de Pakhuizen van den Ondergeteekenden, geelhouten Planken en Deelen van verschillende lengtten. **P. STIGANT**. Ziekestraat, over de Kaapsche Kazerne.

UITNOODIGING.—De post van Orgelist voor de Kerk van Stellenbosch, vacant zynde, wordt een iegelyk, de vereischte bekwaambheden daartoe bezittende, en genegen zynde dezelve te aanvaarden, uitgenoodigd zich op of voor den 1 December aanstaande by den Ondergeteekenden aan te melden, by wien alle informatien des aangaande, te vernemen zyn. Op last van Kerkenraad, **A. FAURE**, Jz. Diaken. Stellenbosch den 4 October 1837.

ZUID AFRIKAANSCH BRAND EN LEVENS ASSURANTIE MAATSCHAPPY. OPPERIGT IN MAART 1831. **KAPITAAL £ 30,000.**

De Hr. **ANTONIO CHIAPPINI**, President. De Hr. **G. E. OVERBEEK**, Vice President.

DIRECTEUREN
De Hr. **DANL. CLOETE**.
De Hr. **JOSEPH SIMPSON**.
De Hr. **JOHAN COENRAAD GIE**.
De Hr. **SAMUEL OLIVER**.
De Hr. **R. A. ZEDERBERG**.
De Hr. **W. J. MACKRILL**.
De Hr. **HERCULES ALEX. SANDENBERGH**.
De Hr. **JAMES SMITH**.
De Hr. **J. T. JURGENS**.
De Hr. **D. W. HERTZOG**.

AUDITEURS:
De Hr. **F. G. WATERMEYER**.
De Hr. **A. H. HOFMEYER**.

GENEESKUNDIGE INSPECTEUR:
Doctor **SAMUEL BAILEY**.

TEGENWOORDIGE KOERS VAN BRAND PREMIEN.
Eerste Klasse, - - - 2s. 6d. per £100
Tweede dito, - - - 4s. 6d. per 100
Derde dito, - - - 6s. 8d. per 100
Dakhuizen, - - - 17s. 6d. per 100
Speciale Assurantien volgens den aard der Risicos.
No. 10, St. Georgestraat, **F. S. WATERMEYER**, Secretaris.

CAPE OF GOOD HOPE BANK 2 October 1837.

WORDT by deze kennis gegeven, dat Interest zal worden toegestaan op Kassa Deposits in de Bank voor eene bepaalde tyd, tegen den volgende koers:
Voor 3 maanden en minder dan zes maanden 2 per Ct. per jaar.
6 " 12 " 2½ " do.
2 " en daarboven, 3 " do.
Op last van Directoren, **T. CHRISTIAN**, Kassier.

PUBLIEKE Verkoop.—De Ondergeteekende zal door den Vendu Adm. den Heer **J. W. MOORREES**, voor rekening van den Boedel van wylen **JOHANNES FRANCOIS PRINS**, Lodewykz., op de Plaats "Vogelfontein," gelegen te Zwartland, toebehoorende aan **G. KOTZE**, op Woensdag den 8 November aanst., des Morgens ten 10 uren, publiek laten verkoopen, 10 a 12 Trekossen, in eenen uitsluitenden staat, 4 Aanteelpaarden, 2 Reuns, Koei en Kalf, Ploegen, een span Jukken, Koornzakken, en andere Bouwgereedschap; Meubilaire Goederen, bestaande in Ledekanten, Tafels, Kasten, enz. Alsmede het gezaaide op het land, dat een goede Oogst beo looft, bestaande in Koorn, Garst, Rog en Haver. **J. C. GIE**, Executur Datief. Kaapstad, den 25 October 1837.

AAN BOEREN, ENZ.—De Ondergeteekenden zullen **£ 7 10** kontant betalen, voor elke vracht van **2000**, lbs. Kastoor Olie Pitten, vry van schil en onzuiverheid, by afsering aan den Hr **KERDEL**, op de Markt. **F. H. KUNHARDT**, & Co. N.B. Kleinere kwantiteiten zullen ook worden aangenomen geven 7s. 6d. per honderd pond.

UIT DE HANDE TE KOOP.—Des Ondergeteekendens uiter greflyk en welgehoofd Woonhuis, gelegen op het Tuinplein, voormaals het eigenlom van Meufv. de Weduwe **BRUND**, bevattende alle mogelyke gemakken voor eene samsenlyke familie, Koetshuis, Stalen &c.—met een daaraan gelegen Tuin, beplant met verscheidene soorten van Vruchtbomen, en voorsien van het noodige Water. De conditien zullen zoo gemakkellyk mogelyk voor den Kooper gemaakt worden. Voor bysonderheden vervoege men sich by **H. R. VAN LIEB**, Wales raat No. 61. **D. G. ANOSI**.

AAN Kuipers en Wynkoopers.—Morgen Ochtene te 11 uren, zullen door den Heer **JONES**, zonder Reserve op de Parade worden verkocht, omtrent **200 Pyp** en halve Pypduigen; alsmede **15** kastjes elk bevattende **3000 Cigaren**, en **10** vaten Boter.

SLAVEN-COMPENSATIE VORDERINGEN.

DE Ondergeteekenden betaling voor de volgende Slaven-Compensatie Vorderingen ontvangen hebbende, verzoeken de Vorderaars zich te vervoegen op het Kantoor van de Heeren **HAMILTON ROSS & Co.** om betaling van de aan hen verschuldigde sommen, te ontvangen. Partyen worden verzocht, hunne Acten van Garantie, mede te brengen.

VORDERINGEN.

No. 3760 **A. B. W. van Niekerk**, H. Hz. No. 5406 **J. J. Louw**, Jz.

TEGENVORDERINGEN ENZ.

No. 3793 **J. N. de Villiers**, Az. Bls. 5166 **Wed. H. H. van Niekerk**, TV. 3795 **P. G. v d Byl**, Az. Bls. 5166 **A. J. Meyburg**, Az. TV. 3815 **J. J. L. Smuts**, TV. 5199 **A. Murray**, TV. 3836 **P. C. v Blommestein**, TV. 5199 **M. L. Neethling**, Bls. 3836 **W. E. Wium**, Bls. 5246 **M. J. van der Spuy**, S. Jz. Bls. 3845 **J. Tromp**, TV. 5251 **J. D. van der Spuy**, S. Jz. Bls. 3845 **P. J. Marais**, Cz. Bls. 5264 **W. A. v Schoor**, Jz. Bls. 3882 **A. van Breda**, Sr. TV. 5264 **J. Eksteen**, TV. 3886 **J. J. Haupt**, Cz. Bls. 5474 **J. Smit**, TV. 3969 **J. J. L. Smuts**, TV. 5474 **S. F. du Toit**, Dz. Bls. 3969 **W. J. Klerck**, TV. 5553 **J. H. Neethling**, TV. 3969 **P. Roux**, Sr. TV. 5553 **J. Cambier**, Bls. 3969 **L. J. Maree**, Jz. Bls. 6036 **J. H. Neethling**, TV. 4060 **J. H. Neethling**, TV. 6499 **Wed. H. W. Lategaan**, TV. 4060 **W. J. Louw**, Hz. Bls. 6499 **M. van Breda**, Bls. 5145 **Wed. F. du Toit**, TV. 5145 **J. A. Louw**, Bls.

Kaapstad den 25 October 1837. **HAMILTON ROSS**, & Co. **J. J. L. SMUTS**.

INVORDERING VAN SLAVEN-COMPENSATIE.

DE Heer **J. SMUTS**, Jun., in de Kolonie terug gekeerd zynde, betaigt zynen dank aan degenen die hem met hunne Commissien hebben begunstigd; hy zal steeds voortgaan met het aannemen en verzenden van vorderingen, vertrouwende dat de spoed, waarmede de tot hertoe aan hem toevertrouwde, ontvangen en naar herwaarts zyn overgezonden, tot eene genoegzame aanbeveling strekken zal. Voor byzonderheden en voorwaarden der invordering vervoegen men sich by den Heer **W. MOLLER**, te No. 50, Langemarktstraat.

SLAVEN COMPENSATIE VORDERINGEN.

DE Ondergeteekenden zyn genegen te koop en procuratien te ontvangn om **COMPENSATIE VORDERINGEN** in te volderen. Personen kontante gelden benodigd hebbende, kunnen het door hen vereicht wordende bedraggen tegen een matig Interest bekomen. **HAMILTON ROSS**, & Co.

COMPENSATIE VORDERINGEN worden gekocht door **THOMSON, WATSON & Co.** No. 19 Heerengracht, Kaapstad.

Koloniaal Bureau, Kaapstad, 30 October 1837. **IK** autoriseer by deze, den Wel-Edelen Heer **DIETRICH HEINRICH FRAENKEL**, MD., om in deze Kolonie te practiseeren als Genees-, Heel- en Vroedmeester. (Get.) **B. D'URBAN**.

Gouverneur van de Kolonie de Kaap de Goede Hoop. Op last van Zyne Excellentie den Gouverneur. (Get.) **JOHN BELL**, Gouv. Sec.

DE ERVEN behoorende aan den Boedel van wylen den Heer **H. HECKROODT**, Sen tusschen de Drie Ankerbaai en Meufvrouw de Weduwe **LEIBRANDT**, aan Groene-punt, op den 18 October niet opgeveild zynde, zullen door den Heer **BLORE**, (ten wiens Kantore een plan van dezelve te zien is), op Zaterdag den 11 November op de Parade worden verkocht. **B. HECKROODT**. NB. Op een der Erven staat een gebouwd balkens hoogte, welke met weinig kosten kan worden voltooid.

EEN Man van middelbaren ouderdom die lang in de Kolonie is geweest, en in eenige der aanzienlykste huizegenen heeft gewoond, verlangt eene situatie als Engelsche Onderwyser in eene private Familie te bekomen.—Adres by Brief gerigt aan **J. B** aan het Kantoor van dit Blad. De Adverteerder verstaat Hollandsch.

PUBIEKE VERKOOPING.—Van den gemelden Inboedel van wylen **J. J. Uys** Sr. van D'Urban, Dorp, Op **VRYPDAG** den 10 November eerstkomende ter plaatse van den Heer **D. F. Uys** van alle zyne nagelatene Goederen, waaronder anderen sich onk'nog bevindt, de onverstreken dienstjaren van een knappe Apprentice, oud 30 Jaren, genaamd **Damon**. **J. G. BLANCKENBERG**, Eenige Test. Exccr.

NIEUWE GOEDEREN.
ONTVANGEN per "Dorothy Gales," en "Sesostria," en te koop aan het Pakhuis van de Ondergeteekenden, *Tegens ongewone lage Prys.*

Fyn goud en Hemdelinnen,
72 dms. Lakenslinnen,
Witte en bruine Punjums,
Do. do. Baftas,
Nankinets en Grandrills,
Broekgoed van alle soorten,
Voerchits, nieuwe patronen,
Gedrukte saijette en voerchitsche Tjaals,
Zyden Bandannahs,
Merino Doeken,
Verona, Maleische en andere Doeken,
Katoenen Beddetyk,
Witte en bruine Linnen Drilling,
Witte Union Drilling,
Sateens en Jeans,
Gestreepte Jeanettes,
Goede Nankins,
Witte Moleskin,
Kamerloek en Netelgoed,
Gedrukte Kamerloek,
Spreyen en Dekens,
Menbel Geruit,
Menbel Diemet,
Gestreepte en witte Hemden,
Zeildoek en Vlaamschlinnen,
Kloskatoen en Doosjeskatoen,
Katoenen en zyden Kousen,
Broeken en Baatjes,
Bruine Hollands,
Brusselsche Tapyten en Kleedjes,
Gekookte en rauwe Oie,
Hollandsche Sikkels,
Boek Musline en Doeken,
Gedrukte Musline Kledjes,
Zyden Heeren en Dames Handschoenen,
Fancy syden Beursjes,
Zwarte en gekleurde Naazyde,
Schoenlint en Lyfbanden,
Garen, Kant en Randen,
Binnenwerk en Schulpbelegels,
Dames Korsetten,
Zwarte en gekleurde Krip,
Crepe Lisse,
Gros de Naples en Satyn,
Zyden Dames Doeken,
Dunstable en Toskaansche Jongens Hoeden,
Dito, dito Dames dito,
Mans, Vrouwen en Kinder Schoenen,
Zyden Sambrelen en Parasols,
Damast en Franje,
Lakensche Jongens Kalotten,
Kastooenen Manshoeden, en diverse andere Goederen.
HAMILTON ROSS, & Co.

UIT DE HAND TE KOOP.—Hodgsons Pale Ale, Port, Sherry, witte en bruine Suiker, Thee, Koffy, enz.

WYNEN. Ale en Porter.—Te koop by den Ondergeteekenden, Clarat, goulkleurige Sherry, Ale en London Porter.
BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

PUBLIEKE Verkoop.—Dezen Morgen en op Dingsdag aanstaande, aan het Pakhuis van JAMIESON, WINGATE & Co.

DE Ondergeteekende maakt aan zoodanige Personen, die ver afgelegen zynde, zich gaarne onder zyne Medische behandeling willen begeven, bekend, dat hy een Huis in gereedheid heeft laten brengen, waarin zy, zoo lang noodig geoordeeld wordt, kunnen verblyven.
F. L. C. BICCARD, M.D. & Co. & Co.

BOUWERVEN AAN RONDEBOSCHJE.—Op MAANDAG MORGEN, den 13 November, ten 10 uren, zullen by publieke veiling worden verkocht verscheiden Bouwerven, op die zeer gezonde Plaats de Kamprond, omtrent 5 mylen van de Kaapstad. De grond is zeer uitmuntend, en de aandacht wel waard van lieden die Buiten verblyven willen aanleggen.

De voordeelen welke dezelve aanbieden, kunnen zelden worden overtroffen, daar er eene Groef van Yzersteen is, slechts 200 yards van de Plaats, en de Grond zeer goed voor Baksteenen, enz. en de afstand van de Dorpkerk, omtrent 5 minuten gaans. Op het eene Erf is een geschikt Huis om dadelyk te aanvaaren. Het geheel kan dagelyks voor de Verkoop, (Zondag uitgezonderd) worden gezien op aanvraag by den Eigenaar.
H. HOME.
Kamprond, 27 Oct. 1837.
ELLIOTT BROTHERS, Afslagers.

BENODIGD twaalf Han langens.—Adres by J. J. LUYT, No. 22, Loopstraat.

BENODIGD een Jongling van onbesproken gedrag als opsigter in een Wynpakhuis.—Adres by P. HAUPT, Cz. Tuin Concordia.

VERKIESBARE UITLEGGING VAN KAPITAAL.—Uit de hand te koop, die gewilde Woonhuizen, No. 20, 21 en 22, Buitengracht thans verhuurd tegen een geringe huur, ofschoon opbrengende de interest van 81.000 Gulden, gemelde Huizen zyn te wel bekend, om eene aanbeveling te vereischen.

Byaldien dezelve niet voor den 30 November aanstaande zyn verkocht, zullen dezelve publiek worden opgeveild, waarvan behoortlyk narigt zal worden gegeven.

Byzonderheden kunnen vernomen aan het Kantoor van HUDSON, DONALDSON & DIXON,
Te koop, vier Aandeelen in de St. George's-Kerk.

GRAAFF-REINET, No. 6, MARKTLEIN.—De Ondergeteekende eigenaar geworden zynde van het Huis en Erf, toebehoorende aan wylen den Hr. J. B. BIDDULPH, neemt de vryheid zyne vrienden en het publiek in het algemeen te verwittigen dat hy een Logement en Koekebakery heeft geopend tot geryf van reizigers, enz. en vertrouwt door stipte oplettendheid, de ondersteuning des Publieks, te erlangen.
J. N. DUSING.
Graaff-Reinet, 29 Oct. 1837.

N.B. Een goede voorraad van Voer en goede Stalling kan ook worden bekomen.

WEGGEDREVEN op de hoogte van Dasseneiland, van een Boot naar Saldannah Baai zeilende een stuk Stinkhout, van omtrent 30 voeten lang. Indien hetzelfde ergens mogte zyn opgespoeld, zal degen die het inbewaring genomen, en deswegens aangifte aan het Kantoor van dit Blad doet, wel beloond worden.

2,500 EXTRA vette Schapen, en 50 Slagt- en Trekossen.—De Ondergeteekende zal op den 10 der aanstaande maand November, ter Plaats van den Heer P. J. ROUX, aan Tygerberg, publieke Verkooping houden, van bovengemeld Vee, welke door den Heer G. VAN SCHALKWYK, uit de Binnenlanden zal worden opgebracht.
A. G. OLTHOFF.

2,500 EXTRA vette Schapen, uit de Binnenlanden aangebragt door den Heer G. VAN SCHALKWYK, zullen op aanst. Vrydag den 10 dezer, by den Hr. BEYERS, aan Stikland, per publieke Veiling worden verkocht.

1600 EXTRA VETTE SCHAPEN.—De Ondergeteekende zal op Maandag den 6 dezer, ter Plaats van den Heer P. WESSELS, aan Joostenberg, eene verkooping houden, van bovenstaande Schapen, aangebragt door J. H. FICK uit het Nieuweveld, sy zyn in den besten staat en de attentie van de Heeren Slagters wel waarlyc.
C. J. FICK,
Stellenbosch den 1 November 1837.

PUBLIEKE VERKOOPING.—De Ondergeteekende zal op Dingsdag den 7 November aanst. ter plaats van den Heer S. WOLFAART, Sen gelegen aan Klein Drakenstein publiek laten verkoopen.

25 Paarden van het beste Ras; van 2 tot 5 jaar oud; waaronder sich bevindende, twaalf bastaard Arabieren, en eenige gevoerde Hengsten, in eene goede conditie en geschikt ter dadelyk afscheping.
H. C. WOLFAART,
Klein Drakenstein 13 October 1837.
De Heer J. D. HAUPT, Vendu-Afslager,

PUBLIEKE VERKOOPING.—De Ondergeteekende zyn Wynen ter wegyding aanbesteed hebbende; zal op Maandag den 6 November aansaande, ter zynen woning laten verkoopen. 3-drieleggers Wagens, genoegzaam nieuw en 80 a 90 Slagt en Trekossen; deselve zyn in eene buitengewone vette konditie, en de aandacht van Heeren Slagters, en het Publiek, waardig.
J. P. DE WET,
Grootte Drakenstein, 16 October 1837.
De Heer J. D. HAUPT, Vendu-Afslager,

VERKOOPING VAN SCHAPEN.—1,400 extra vette SCHAPEN, door den Hr. A. C. DE VILLIERS, aangebragt, zullen op den 13 November, uit de hand verkocht worden op de plaats van den Hr. ELBERT LUCAS STEYN, Paardenberg,
28 October 1837.

PUBLIEKE VERKOOPING.—Op de verkooping ten mynen Vendu-Kantoor, op Maandag den 6 dezer, zullen ook verkocht worden, twee drie-leggers Wagens, en dertig Trekossen.
Paarl den 1 November 1837.
P. F. R. DE VILLIERS, Vendu-Adm.

PUBLIEKE VERKOOPING, ter Plaats van den Heer JAN BEYERS, Stikland.—Op ZATURDAG, den 11den November aanstaande, zal de Ondergeteekende, op bovengem. plaats zonder de minste Reserve doen verkoopen.

100 stuks Aanteelven, in eenen uitmuntenden staat, bestaande uit Bastaard Vaderlandsche Koeijen, Kalven en eenige jonge Ossen.
J. J. LE SUEUR,
P. F. R. DE VILLIERS, Vendu-Adm.

PUBLIEKE VERKOOPING—Op Vrydag den 10 November aanst. zullen ter plaats van den Heer WILLEM MORTEL, Ws. Klamputs, 'Nooitgedacht' voor rekening van den Heer J. SNYMAN, worden verkocht, 60 Trekossen, 1800 Schapen en 90 Merries, en eenige Trek- en Ryd paarden.

Het Vee zal zeker present zyn.
Vendu-Kantoor, Kerkstraat, No. 1.
Stellenbosch, 18 Oct. 1837.
M. C. A. NEETHLING, Vendu Adm.

VERKOOPING VAN VEE.—Op de Verkooping van den 10 dezer, welke staat gehouden te worden, ter Plaats van den Heer WILLEM MORTEL, Klamputs, zullen mede worden verkocht, 100 Bastaard Aanteelbeesten waaronder zyn extra melkgevende Koeijen.
Vendu-Kantoor, Kerkstraat No. 1,
Stellenbosch, den 1 November 1837.
M. C. A. NEETHLING, Vendu-Adm.

MELKKOEYEN.—Uitmuntende Melkkoeijen, met derzelver Kalven, zyn te bekomen ter plaats van den Ondergeteekenden 'Ganze Kraal,' in het Kaapsch District, a Rds. 100 per stuk.
J. VAN REENEN, Jz.

BEKENDMAKING.—De Ondergeteekende maakt aan het Publiek bekend, dat met zyn Vee van de Baai is mede gekomen, een effen zwart-bonte Bul-Kalf, cirka twee jaren oud.—De eigenaar kan dezelve dadelyk terug bekomen, mits betalende de onkosten dezer Advertentie.
Klein Drakenstein, 30 Oct. 1837.
J. F. HUGO, J. Gz.

25 RDS. BELOONING.—Weggelooopen sedert den 24 December 1836, myn Apprentice *Cupido*, lang en schraal van postuur, geel van kleur, heeft een kale kreun, meest gedekt door een muts, en een zwarte bakkebaard, gelykend veel naar een Steen-Christen, en is een slimme vagebond, was voormaals het Eigendom van den Hr. ISAAC CORNELIS DE VILLIERS, van Drakenstein. Die hem in een der Gevangenissen of te Stellenbosch bezorgt, zal bovenstaande belooning genieten, en die hem ophoud, wachte zich voor de gevolgen.
Coetzenburgh, naby Stellenbosch, 1 Nov. 1837.
P. J. MARAIS.

15 RDS. BELOONING.—Gestolen of verduald van myne Woning op den 17 der afgeloopene maand, eene roodbruine Brak-teef, luistert naar den naam van DIANA.—Iemand haar terug brengende by den Ondergeteekenden, zal bovengem. belooning ontvangen, doch na deze kennisgeving ophoudende, geregelyk worden vervolgd.
No. 29, Pleinstraat.
H. A. TRUTER.

PUBLIEKE VERKOOPING.—De Ondergeteekende van woning zullende veranderen, zal in het begin der aanstaande maand December, eene publieke Verkooping houden, van zyne welbekende plaats *Diermesdal*, gelegen aan Tygerberg, bezaaid met 50 mudden Koorn, 55 do. Haver, 5 do. Garst, en 3 do. Rog; benevens de onverstreken diensttyd van een aantal Apprentices, enz. De dag van verkoop en verdere byzonderheden zullen nader worden bekend gemaakt.
A. J. MEYBURG.

PUBLIEKE VERKOOPING.—In den Insolventen Boedel van WILLEM JOHANNES JOOSTE, Pieterz. van het Konde Bokkeveld, distrikt Worcester.—Op Donderdag den 9 Nov. aanstaande, zal de Ondergeteekende publiek doen verkoopen, al de losse goederen behoorende tot bovengem. Boedel, bestaande in Wagens, Paarden, Tuigen, Aanteelpaarden, Ossen en Koeijen, Schapen en Bokken; Bouwgereedschappen van alle soorten, als Ploegen, Eggen, enz. enz.; Huismeubelen, als Ledekanten, Katels, een Sofa; Keukengereedschap, en verder al hetgeen tot gem. Boedel behoort.
J. G. STEYTLER, Gz. Eenige Curator.
Kaapstad, 17 October 1837.

PAARD, BUGGY en TUIG.—Morgen Ochtend zullen door den Heer JONES, op de Parade afzonderlyk of gezamenlyk worden opgeveild, een fraaye Buggy met patente Assen, en Tuig, in goeden staat; alsmede een fraai en mak Gig en Rydpaard.

OP Morgen, ten 11 uren precies, zal ter Commissie Verkooping van de Gebroeders ELLIOTT worden verkocht, de nog onverstreken diensttyd van Adam, een bekwame Kok

GESTOPTE Klapsadels.—Ontvangen en te Koop by den. Ondergeteekenden, gestopte Klapsadels, voor seer lage pryzen
A. LOUW, Aa.
No. 58, Walestraat.

In den Boedel van wylen DANIEL RYNBACH, DE Ondergeteekenden, Exeuteuren, sullen op MAANDAG den 6 November, publiek laten verkoopen, alle Goederen behoorende tot ges. Boedel, bestaande in een welgebouwd Huis en Erf, aan de Buitenkant, No. 10, met twee Bouwerven acht-ruit, over het nieuw Huis van den Heer OLIPHANT alsmede. Meubelen, eenige restanten Negotie Goederen, eene hoeveelheid Vet, Zeep een groote koppen Zeepketel, breede hoepelyzer enz.
De Veilconditie van de Vaste Goederen, en de Kaarten, zyn te zien op het Kantoor van den eerst Ondergeteekenden, Burgstraat, No. 10.
Kaapstad, den 20 Oct. 1837.
JOHN BLORE, } Testamentaire
P. BORGSTROM, } Exeuteuren.

PUBLIEKE Verkooping aan de Paarl.—Op ZATURDAG, den 18 dezer, zal in drie percelen worden verkocht, de aangenaam gelegen eigendoms plaats *Craigmiller*, waarvoor tevens private offeretes zullen worden aangenomen door den Hr. P. F. R. DE VILLIERS, Paarl.

1. Perceel.—Een ruime Cottage, voorleden jaar gebouwd, bevattende 8 Kamers (4 met Kagchels) Voorhuis, Keuken, met een warme Plaat en Dispens, een Wyngaard, groote Boomgaard en Moestuin.

2. Perceel.—Een Cottage voorleden jaar gebouwd, bevattende 3 Kamers, Voorhuis en Keuken met een warme Plaat, benevens een Tuin, beplant met Vruchtenboomen.

3. Perceel.—Een hecht Huis, 52 by 22 voeten lang, waarvan met geringe kosten een geryflyk Woonhuis, of twee kleine kan worden gemaakt, met een Moestuin en Vruchtenboomen.

Deze percelen zullen naderhand, des vereischt, te zamen worden opgeveild. Er is het geheele jaar door loopend water op de plaats—en daar er weinige huizen in het Dorp zyn, het voordeel hebbende van de groote Cottage, welke met de kleine Cottage in een kan worden gebruikt, kan dezelve op eene voordelinge wyze worden bezigt als een Logement, dat zeer aan de Paarl wordt gewenscht, en daar het thans meer dan waarschylyk is, dat De Toits Kloof, kortelyks zal worden geopend is deze plaats een zeer verkieselyke stand voor een groote handeldryvende affaire.
ROBERT SAUNDERS.
1 Oct. 1837.

GETROUWD met Speciale Licentie, op den 26 dezer, door den Wel-Eerw. Heer Dr. HEYNS, de Heer G. J. RUSSOUW, met jonge jufv. ELLEN MARIA HEYNEMAN.
Kaapstad, 30 Oct. 1837.

BEVALLEN op Zondag Morgen den 29 dezer, te Feldhausen, de Echigenoot van Sir J. HERSCHEL, K. H. van eenen Zoon

OVERLEDEN, dezen Morgen te 5 uren, ons eenigste geliefde Dochtertje HESTER WILHELMINA PETRONELLA, in den jeugdigen ouderdom van 4 jaren, waarvan aan Nabestaanden en Vrienden wordt kennis gegeven, met verzoek van rouwbeklagt verschoond te blyven.
Maandag, den 30 October 1837.
G. C. WOLHUTER,
JOHANNA WOLHUTER,
geb. LOMBAARD.

OP den 18 dezer, overleef in het kraambed van haar eerste kind, myne tederbeminde Echigenoot HELENA ELISABETH STEYN, in den ouderdom van 20 jaren en 8 maanden, van welk voor my zoo smartlyk verlies by dese aan nabestaanden en vrienden wordt kennis gegeven, met verzoek van rouwbeklagt verschoond te blyven.
J. G. VAN HELSDINGEN,
Goedverwachting 30 Oct. 1837.

5 Eerste Kw.	2n. 24m. 's Namillags.
12 Volle Maan.	11u. 30m. 's Morgens.
20 Laatste Kw.	6u. 34m. 's Morgens.
28 Nieuwe Mn.	1u. 50m. 's Morgens.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 3 NOVEMBER 1837.

Wy vernemen met veel genoegen, dat de Wel-Eerwaarde Heer PEHMULLER, Luthersche Predikant, en Superintendent van het Berlynsche Zending's Genootschap van dezen Uithoek, onlangs alhier, (in de Wellington), gearriveerd, op aanstaanden Zondag achtermiddag, eene Predikatie in het Hoogduitsch zal houden, in de Kerk der Luthersche Gemeente. Wy vleyen ons door deze mededeeling aan de Duitsche Broederen dier Gemeente, eene aangename dienst te bewyzen.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 3 NOVEMBER 1837.

Wy vernemen met veel genoegen, dat de Wel-Eerwaarde Heer PEHMULLER, Luthersche Predikant, en Superintendent van het Berlynsche Zending's Genootschap van dezen Uithoek, onlangs alhier, (in de Wellington), gearriveerd, op aanstaanden Zondag achtermiddag, eene Predikatie in het Hoogduitsch zal houden, in de Kerk der Luthersche Gemeente. Wy vleyen ons door deze mededeeling aan de Duitsche Broederen dier Gemeente, eene aangename dienst te bewyzen.

Dine
Op II. Donder alhier, door een geven geworden, Smith, en der l bewezen dienst
Zyne Excellen de Edede Ross e aanzienlyk getal met hunne teze van de aanzienly
De Edede Heeren R. J. Heeren Hamilton
Nadat het lake eene gepaste voor jestede de Konis eene levendige te (Lied, "God sa
"De gezondh minklyke familie star of Brunswi
"Het Leger en
De President s by zich overtuig ting, te zullen v van hem, die zo de Kolonie te he oorlogten van v zondheid van v "toast" werd e bing, gedronke
De President stellten tot het d byzonder genoo het slechts ter h ren verzameld? doeling was geso pligt der dankba kolonie, Kolon veringen op de tuigd dat de heu wyl by alle bege kundige of pan in de gemoederen twyfel kon bes hadden wy onz by de proef had afgekomen; en van Zyne Majes lichte beverying behoortlyken pry boeken stonden om hem dat blyf welk wy gevoe schuldigt te zyn
Betrekkelyk de grenzen, by nen—en, met i verschil van op er geen bestaa moeyelyke pligt dier staatkunde, Zyne Excellen brenge, welke hebben wy hem de grootste bek nen Provincie, vereeniging van Kaffer in een gelyker tyd heb ping gezien van eenen civilen M de toejuiching levens bekend moedelyke beti bewustheid dat zekerd. Met d tegenwoordige gast geworden heugt ons, inst optewakkeren, van die ommid zelve rust aan weten dat, all gende, wy slec President) had zweem van een den, en by zo den vorigen en (hoor, hoor!) blyven voor eed der Kolonie, in mogte'zulk em erkende ten m slechts dat er p n het voorbed otevolgen, en beste model, b
"De gezondh drie maal drie, chingen.—(Lij Kolonel Sand lof welke gy, A werd, aan myn gen waarmede togteleyke wy z gevoelens van lende genoeg z kan. Want, o de bajonetten over de toegen kan my derly terwyl ik kort de eer ontstaat De gebeurte oorlog verbone te versch in h noodig zoude tot een' aange schuldigt ben de hooge ach

Dine aan Kolonel Smith.

Op 11. Donderdag avond, is er in de Koopmans Beurs, alhier, door een talryk en aanzienlyk gezelschap een diné ge-geven geworden, als een blyk van deszelfs achting jegens Kol. Smith, en der hooge waarde waarop het, zyne op de grenzen bezeezene diensten, schatte.

Zyne Excellentie de Gouverneur, de Edele Kolonel Bell de Edele Ross en Edden, de Heer Regter Menzies, en een aanzienlyk getal militaire Heeren, vereerden het gezelschap met hunne tegenwoordigheid, behalve meer dan honderd van de aanzienlykste kooplieden en andere ingezetenen.

De Edele H. Cloete, presideerde, terwyl de Wel-Edele Heeren R. J. Jones en W. Hawkins (van de firma van de Heeren Hamilton Ross, & Co.) als Croupiers ageerden.

Nadat het laken was afgenomen, stelde de President met eene gepaste voorafpraak, "de gezondheid in van Hare Majesteit de Koningin," welke "toast" gedronken werd met eene levendige ten toon spreiding van loyale verkleefdheid. (Lied, "God save the Queen.")

"De gezondheid van de Koningin Douariere, en de koninklyke familie," werd mede gedronken.—(Lied, "Hail star of Brunswick.")

"Het Leger en de Zeemagt".—(Lied, "Rule Britannia.")

De President stond op om een "toast" instellen welke hy zich overtuigd hield, met alle mogelyke bewyzen van achting, te zullen worden gedronken. Het was de gezondheid van hem, die zoo gelukkiglyk geslaagd was vrede en rust voor de Kolonie te herstellen, na eenen der woeste en ongetergdste oorlogen van welke de geschiedenis gewaagde. "De gezondheid van Zyne Excellentie den Gouverneur." Deze "toast" werd onder eene luide en en aanhoudende toejuching, gedronken.—(Lied, "Britons strike home.")

De President stond vervolgens op om een "toast" instellen tot het drinken van welke zy zich dien avond, meer byzonder genoot moesten gevoelen. Wat zeide hy? Was het slechts ter lediging van dezen roemer, dat zy byeen waren verzameld? Hy vertrouwdte dat dit met eene edeler bedoeling was geschied; zy waren te zamen gekomen, om eene pligt der dankbaarheid te vervullen, welke de inwoners der kolonie, Kolonel Smith verschuldigd waren voor zyne beyveringen op de grenzen. Dit zeggende hield hy zich overtuigd dat de hem omringenden in zyn gevoelen deelden, terwyl hy alle begeerten ontkende om op onderwerpen van staatkundige of party-opgewektheid, te zinspelen. Zoolang er in de gemoederen van Kolonel Smiths superieuren, de geringste twyfel kon bestaan, omtrent de gepastheid zynen daden, hadden wy onze gevoelens ingetoomd, en gewacht tot dat hy de proef had doorgestaan, van welke hy zoo eervol was afgekomen; en, eerst nu, nadat door eene der laatste daden van Zyne Majesteit, "zyne yverige, menschlievende en verlichte beyveringen, gedurende zyn bestier op de grenzen," op behoorlyke prys waren gesteld, en als zoodanig, in de jaarboeken stonden aangezekend, waren wy te zamen gekomen, om hem dat blyk van achting en dankbaarheid aantebieden, welk wy gevoelen aan hem door de gansche kolonie, verschuldigd te zyn.

Betekendlyk de staatkunde, na de herstelling van rust op de grenzen, by der hand genomen, waren wy verplicht te erkennen—en, met innig leedwezen erkende hy zulks—dat er een verschil in opinie konde bestaan; maar, voorzeker konde er geen bestaan omtrent de wyze waarop Kolonel Smith, de moeyelyke pligten had vervuld, welke het by der hand nemen dier staatkunde, aan hem had opgelegd. (toejuching) Door Zyne Excellentie gekozen om die maatregelen ten uitvoer te brengen, welke men noodig oordeelde by der hand te nemen, hebben wy hem gedurende een tydvak van 14 maanden, met de grootste bewaamheid, de aangelegenheden der overwonnen Provincie, zien waarnemen; door eene oordeelkundige vereeniging van toegenegenheid en wakkerheid, den wilden Kaffer in een kind der beschaving, herscheppende; en, te gelyker tyd hebben wy de niet minder belangryke herschepping gezien van den vermaarden held des schierlands in eenen civilen Magistraat, en eenen uitmuntenden Weigever (luide toejuching.) Een ieder, die met den loop eens publieken levens bekend is, weet, dat de voldoening welke eene gemoedelyke betrachtting onzer pligten volgt, bestaat in de bewustheid dat wy de achting onzer landslieden hebben verzekerd. Met dat dubbele gevoelen in zynen boezem, kan het tegenwoordige oogeblyk voor den persoon, die thans onze gast geworden is, niet dan zeer strelend zyn. Het verheugt ons, instaat te zyn, om aldus, persoonlyk die gevoelens op te waken, en het spyt ons alleen, ons door zoo weinigen van die ommiddelyle grenzen omringd te zyn, welke derzelve rust aan Kolonel Smith, verschuldigd zyn. Maar, wy weten dat, aldus onze achting jegens Kolonel Smith betuigende, wy slechts hunne gevoelens weergalmen. Hy, (de President) had zyne begeerte betuigd zich zelfs van den zweem van eenige staatkundige zinspeling te willen onthouden, en hy zoude daarom geen vergelyk maken tusschen den vorigen en den tegenwoordigen toestand der grenzen, (hoor, hoor!) Hy hoopte vuriglyk dat wy bewaard mochten blijven voor eene dergelyke ramp als waarmede dat gedeelte der Kolonie, in het jaar 1834, bezocht was geworden; maar, mogte zulk eene ramp ons in de toekomst verbeiden—en wie erkende ten minste er de mogelykheid niet van?—hoopte hy slechts dat er personen mochten gevonden worden, bekwaam om het voorbeeld, op zulk eene voortreffelyk wyze daargesteld, te volgen, en dat zy Kolonel Smith, zouden nemen, als het beste model, beide in de kunsten des oorlogs en der vrede.

"De gezondheid van Kolonel Smith," werd gedronken met drie maal drie, en opgevolgd door de luidrustigste toejuchingen.—(Lied, "The conquering hero comes.")

Kolonel Smith stond vervolgens op en zeide,—den hoogen lof welke gy, Mynheer, alvorens myne gezondheid gedronken werd, aan myn gedrag hebt toegezaaid,—de graad van genoege waarmede gy, Myne Heeren, denzelve op zulk eene hartsroetlyke wyze hebt aangenomen, hebben in myn gemoed zulke gevoelens van dankbaarheid gaande gemaakt, dat het opvallende genoeg zyn moet, dat ik u niet naar waarde bedanken kan. Want, even als een krygsman onverschrokken is voor de bajonetten zynen vyanden, zoo is hy ook zeer gevoelig over de toegenegenheid zynen vrienden. (toejuchingen) Ik kan my derhalve gerustelyk op onbekwaamheid beroepen, terwyl ik kortelyk gewag maak van den oorsprong, waaruit de eer ontstaat, my heden door u aangedaan.

De gebeurtenissen en omstandigheden met den jongsten oorlog verbonden, zyn te dikwyl behandeld geworden en nog te versch in het geheugen van u allen, dan dat het voor my noodig zoude zyn, by dezelve stil te staan. Ik zal daarom tot een aangenamer pligt overgaan,—een pligt welke ik verschuldigd ben aan de ingezetenen dezer Kolonie, door alhier de hooge achting te verklaren, welke ik koester voor hun

karakter, en de blymoedig- en de welwillendheid, waarmede zy de vermoeynissen des oorlogs hebben gedragen. Ofschoon slecht toegerust voor deszelfs ongemakken, en niettegenstaande de opgewektheid, natuurlyk ontstaande uit de ongetergde beleidigen door hen ontvangen, is de door hen hebbende vrywillendheid even eervol voor henzelven, als overeenstemmend met den nationalen maatstaf van gevoel en zeden.

Welke de diensten ook mogen geweest zyn, die ik het geluk gehad heb aan de grenzen dezer Kolonie te bewyzen, moet ik altyd beschouwen dat dezelve meer te danken zyn aan Zyne Excellentie Sir Benjamin D'Urban, wegens het gunstige licht waarin hy dezelve voor het hooge gezag geplaatst heeft, welks kennelyke goedkeuring dezelve hebben weggedragen, dan aan derzelve eigen innerlyke waarde; want, ik kan te regt en met groote opreghtheid de eenvoudige maar betekende woorden van Sir Robert Peel, bezigen, toen hy den dood Zynen overledene Majesteit beklagde, t.w.: "dat niemand immer een minzamer heer gediend heeft."

Myne beyveringen in het bestier der Provincie aan myne zorg toevertrouwd, waren buitengemeen, erken ik, tot die taak genoot geworden zynde, door de vaste overtuiging der onderlinge voordeelen, welke uit de beschaving der nieuwe onderdanen, moesten ontstaan. Geen stelsel, dat nog in deszelfs kindschheid is, kan eensklaps tot rypheid komen; langzaam en trapsgewyze moet hetzelve tot volmaking raken; echter, kan ik beweren, en word in deze bewering geschraagd door stellige en onwederlegbare daadzaken,—dat er nimmer zulke rasche vorderingen gemaakt zyn, ter bereiking van die eensgezindheid en rust, waarop de beschaafde zamenleving, hare zekerste, ja, eenigste grondslag vestigt. Terwyl de Kolonisten in vrede en veiligheid rustten, begon de Kaffer zich te verheffen uit zyne hebbelyke luiheid, en aangeborene onkunde, en vertrouwen te verwerven in zynen omgang met de blanken. Terwyl ik den toestand der zamenleving, welke zich aan myne oogen opded, —die menigte menschelyke wezens, dezelfde denkvermogens als wy zelve bezittende, maar arme, verlaagde, onwetende zondaren, ja, barbaren, die uit dien staat van onkunde en verlagting, slechts konden gered worden door eene onpartydige uitoefening des regts, opvoeding en de zegeningen des Christendoms, was dit dan een tyd, Mynheer, om ongevoelig te zyn? Ik heb myn ontwerp altyd door de krachtadigste middelen trachten te volvoeren. Het boeide myne gedachten dag en nacht; was de springader myns vernaafts, en natuurlyk hartstogtelyk, ik had de strelende schildery geduriglyk voor my, van dien nieuwen toestand van zaken, welke te voorschyn komen zou uit het fundament van dat maatschappelyk gebouw, waarmede ik eenen aanvang had gemaakt, en welke uiteindelyk, de ellendige inlanders niet alleen vreedzame en eerlyke naburen zouden hebben doen worden, maar tevens gelukkig, tevreden, beschermd, en onderling in verbetering toenemende. (Luide en aanhoudende toejuching.)

Men heeft beweerd, dat de Kaffers een minzaam en respectabel volk zyn, (hoor, hoor!) indien dit zoo zy, waar is het voordeel van beschaving?—zulke beweringen, Mynheer, zyn op de ergste dwalingen gegrond. Hunne minzaamheid bestaat in eigenwil; hunne respectabiliteit in het begaan van buitensporigheden, welke eigenwil voorschryft; zonder ontdekking. Maar hunne gemoederen zyn vatbaar voor groote onderscheiding, gevoelig voor vriendelykheid,—en, ik heb eenige gevallen bygewoond van dankbare verkleefdheid,—andere van de diepste dubbelzinnigheid. Maar, over het algemeen gesproken, worden zy door den drang des oogeblyks bestuurd; van daar, kan er op hen geen vertrouwen worden gesteld, behalve onder den vereenigden invloed van eigenbelang en vrees; (hoor, hoor!) het natuurlyk karakter van alle onbeschaafde menschen bezittende, gemaklyk te behagen, schielik beledigd, listig, hebzuchtig, verraderlyk en wraakzuchtig;—waarby de Kaffer eene byzondere rusteloosheid van inborst voegt,—hy is reikhalzende naar nieuws, en zoekt altyd een bezwaar, wanneer hy kwaad in den zin heeft, (hoor, hoor!)

Gedurende myne verrigtingen in dat wyd uitgestrekte veld, heb ik grooten bystand genoten van de Zendingen en Magistraaten, en ik kan de geduldige onderverping niet te hoog roemen, waarmede eerstgemelde worstelen tegen onbegrypelyke moeyelykheden, daar, waar de Kaffer buiten het bereik der wet is. Maar, ware het stelsel door Zyne Excellentie gesteld, by voortdurende opgevolgd geworden, zoude het verdichtsel van bekeering en opvoeding, waarvan thans wordt gesproken, verwezenlykt zyn geworden; en het Evangelie, zoo als onze hooge God en gezegende Verlosser hebben geboden, aan alle stammen, met goeden uitslag, zyn verkondigd geworden. Maar, zoo lang er gene beschermende wet is,—gelykstandig voor ryken en armen,—zoo lang als de Opperhoofden de heilsche wreedheid der toovery, staande houden en door dezelve bevoordeeld worden,—zoo lang de eene menschen ander zonder herstel onderdrukt,—zal men den wilden nimmer kunnen overtuigen van het alvermogen van zynen God, of de waarheden en zegeningen der godsdienst.—(Toejuching.)

Ik vrees, Mynheer, dat de Kaffers thans niet, even als toen zy Britsche onderdanen waren—in beschaving toenemende menschen zyn; maar trouwlooze, ongelukkige en rusteloze wilden, ellendig in zichzelf. Veel, kan evenwel, ter daerstelling eener onderlinge eenstemmigheid bewerkstelligd worden door eene gezonde en edelmoedige staatkunde, gegrondvest op den grooten stelregel, dat, zoo lang als de Kaffers zich onthouden van hunne stroopende gewoonten en geneidheden, zoo lang zyn de Kolonisten hunne vrienden; eene waarheid, welke ik dagelyks diep en krachtadiglyk op hunne gemoederen drukte; eene staatkunde, welke in een stelsel veranderd moet worden; dat van uitwerking zyn, en een behoorlyk bedwang zoude uitoefenen op de gemoederen dezer wilden. Zy moeten onze magt kennen en zien, niet, in nietsbeduidende en de gemoederen gaande makende patrouilles,—niet, in geringe daden van openbare vyandelykheid,—maar, wanneer herstel vruchteloos is gezocht, door eene oordeelkundige vertooning eener groote magt op twee of drie punten; als dan, dat herstel door middel der groote Opperhoofden te eischen, welke beledigde regtvaardigheid of een geschonden traktaat, mogte vereischen; in allen omgang met wilde menschen in het oog houdende, hoe veel gezag afhangt van de opinie, welke de zoodanigen nopens ons koesteren. Opofferingen, gedaan om vrede te bewaren, zyn by zulke menschen de bron van twist, en verhaasten dikwyl die vyandelykheid met verzwarende omstandigheden, ter welker afwering zy bestemd waren, dit moet altyd het geval zyn met eene weifelende en schroomachtige staatkunde.—Byaldien die zachte, doch krachtadige maatregelen, de bedoelde uitwerking niet hebben, moeten wakkerheid en beslissing, gelenigd door gematigheid, eene onbuigzame gehechtheid aan den waren zin van alle traktaat, daarstellen. Zy zouden dan gevoelen, dat wy ons met gene minachting laten behandelen, en onze magt eerbiedigen, terwyl eene onpartydige bediening des regts, onze oppermagt kenmerken, en die bescherming aan allen, rondom ons, zoude verzekeren, welke eener regtvaardig Gouvernement gehouden is te verlenen.—(toejuching!)

De geringste zoo wel als de grootste verongelykingen of

bezwaren, aan beide zyden, moeten worden hersteld; en, waar bloed wordt vergoten, moet de misdaad worden verfoeid en gestraft. Ik erken, dat de taak moeyelyk is, doch de eerlyken en nyverigen kunnen niet worden beschermd door halve maatregelen, tegen stroopende en vyandelyke benden van losbandige wilden, zelf indien de troepen zoo talryk als zy zelve waren.—(Hoor, hoor!)

Ik vrees, Mynheer, inbreuk te hebben gemaakt op dit gastvrye uur, maar vergun my er verder bytevoegen, dat de indruk van de bewustheid, dat ik het vertrouwen en de achting der inwoners dezer Kolonie, inderdaad bezit, krachtadiglyk en duurzaam zal zyn. Het moet aan mynen kant altyd eene soort van deelnemend gevoel te weeg brengen; en deze, voor my aandenkenswaardige gebeurtenis, zal my gevoeliglyk die wakkerheid en geestdrift inboezemen, die het gevoelige hart altyd tot dankbaarheid doen overhellen. Andere voorwerpen en andere gewaarwordingen kunnen tusschen beiden komen,—doch deze kunnen nimmer uit een dankbaar geheugen worden uitgewischt, en daar ik als krygsman myne eer nauwgezettelik zal beschermen, even zoo, zal ik de eer, welke gelyeden, Myne Heeren, my op dezen dag hebt willen betuigen, hoogachten.

De dappere Kolonel zat toen neder onder luide en aanhoudende toejuching, gedurende welke de bende speelde "Should auld acquaintance be forgot." Eenige minuten daarna, stond hy weder op en zeide, ik bevind my maal den acht jaren in de Kolonie, en heb gedeeld in de gastmalen der ryken, en de alom bekende gastvryheid van den Boer of Landbouwer,—en in de vermoeynissen en gevaren des oorlogs, met een groot gedeelte dezer dappere lieden. Persoonlyke opmerking, waarop men best een nauwkeurig gevoelen kan vormen, stelt my in staat te verzekeren, dat het Gouvernement altyd de ondersteuning van opgevoede en invloed-hebbende mannen heeft genoten, om het algemeen welzyn te bevorderen. Eenige fraaye groote kerken, zoo wel als kleinere, zyn opperigt geworden; het Athenaeum in de Kaapstad is geplaatst op eenen voortreffelyken voet; scholen voor alle klassen en standen zyn daargesteld geworden; eenige aanzienlyke wegen zyn gemaakt geworden; onderscheidene instituten en maatschappijen ten voordeele der zamenleving, in werking gebragt, ter verbetering van landbouw en kunsten, ter beschaving van den toestand en de zeden der lagere klassen, bronnen, waaruit eene trapsgewyze vermeerdering in den handel, landbouw, algemeene welvaart en inkomsten, voortspruiten. Hoe gaarne zoude ik willen eindigen; doch, helaas, terwyl de Kolonie dus bloeide,—op een tydstip tevens van volkomene vrede, vielen talryke horden wilden met het bloedige mes in de eene en de brandtoorts in de andere hand in een der rykste en bevolkste distrikten, overal verwoesting aanrigtende; en de eertyds vruchtbare velden van Albany en Somerset, pronkende met de nette woningen der vermogenden en nyverigen, bedekt met talryke kudden, vertoonden thans byna niets meer dan eene woeste en ontvolkte wildernis!

Het ware te wenschen geweest, dat, onder de veranderingen en wisselvalligheden waaraan menschelyke zaken zyn blootgesteld, deze ernstige, rampvolle les, zoude hebben gestreikt, om alle klassen der maatschappij tot eene nauwe vereeniging, ter onderlinge verdediging en toekomstige bescherming, te noopen. Zeer beklagenswaardig is het echter, dat zoo vele duizende, waardige leden der zamenleving, hun geboorteland hebben verlaten, om op eenen verafgelegen grond een twyfelachtig en onzeker bestaan, te zoeken,—het nemen van dezen wanhopigen maatregel in eene soort van verbystering is even zeer te betreuren, ten aanzien der individuen, als met betrekking tot de algemeene welvaart der Kolonie.

Doch, de Kaap de Goede Hoop, Mynheer, is het voorgebergte van een uitgestrekt land, met een schoon klimaat, en zonderling in hare ligging als eene stapelplaats des handels. De inwoners zyn loyaal en ondernemend; dezelve moet uit dien hoofde spoedig uit die temporeaire ramp, het hoofd openbaren, en, beschermd tegen inwendige aanvallen en aanrandingen, terwyl zy inwendig zich zelve getrouw blijft, onder de zorg van een zacht en liberaal Gouvernement, geholpen door de pogingen van hare wakkere inwoners, aangevuurd door hoogere vooruitzichten,—weder zoo voorspoedig worden als een eenige Harer Majesteits andere Kolonien.—(Toejuching.) De "toast" die ik verzoek voortstellen is deze:—"De welvaart en voorspoed der Kolonie de Kaap de Goede Hoop, en mogen al Harer Majesteits onderdanen betoonen, even zoo waardig te zyn, vertrouwen te verdienen, en gelyke yverige ondersteuners van Kerk en Staat te zyn, als de loyale inwoners van dit gedeelte des Britschen Ryks.—(Lied "Speed, the Plough.")

(Het vervolg en slot in ons aanstaande.)

Wy zyn oegunstig geworden, met het volgende Journaal, door den Heer F. SCHULTZ, die omtrent het midden van de maand April jl. eene reis naar de uitgewekene Boeren heeft ondernomen, gehouden. Hy verliet hen weder op den 9 Juny daaraanvolgende, en het verheugt ons, te kunnen melden, dat hy voor zyn vertrek behoorlyk is bevoelmatigd geworden, om alhier of elders aanzoek te doen, naar eenen bekwaamen Gereformeerden Leeraar, tot wiens salaris, reeds een fonds by inschryving is daargesteld geworden.—Wy wenschen van harte, dat de Heer SCHULTZ, gelegenheid moge vinden om den hem opgedragen last ten uitvoer te brengen, en onze uitgewekene Landgenooten hunne pryswaardige begeerte, eerlang verwezenlykt mogen zien:—

JOURNAAL GEHOUDEN DOOR MY F. SCHULTZ—1837.

Op den 15den February, verliet ik de Kaapstad, op reis naar de binnenlanden. Op den 15den April kwam ik aan de Oranjerivier, en vernam dat de boeren, die aan my geld schuldig waren, over de Oranjerivier waren getrokken. Ik vervolgde hun, en kwam op den 29sten dier maand, aan het Dorp van het Opperhoofd Maroko, alwaar ik den Eerw. Heer Archbell ontmoette, die my zeer vriendelyk ontving. Zyn Eerwaarde berigtte my, dat de Heeren Retief en Maritz, hem voor eenige dagen, waren gepasseerd. Ik zette myne reis voort, en het gelukte my hen dien volgenden dag in veiligheid in de legerplaats van den Heer Retief, te ontmoeten;—en, terwyl zy in verscheiden divisien verdeeld waren, was ik verpligt, verder te reizen. Op Zaterdag, den 7den Mei, des avonds, met zons ondergang vernam ik, dat A. en B. Roedeloff met een Paardenwagen waren angekomen.—Den volgenden morgen zynde den 8sten, was het Sabbath. Om acht uren wierd de klok geluid.—Ik begaf my na die plaats, en vond dat daar aan weder zyden wagens waren geschaard, en tusschen beiden van boven bedekt met zeilen, en welke gelegenheid dienen zoude tot eene kerk. De godsdienst wierd er tweemaal dien dag verrigt, en zoo vervolgens ieder Sabbathdag, door den Eerw. Heer Erasmus Smit, die tot die betrekking provisioneel door het Opperhoofd, den Heer Retief, is aangesteld, tot tyd en wylen zy van eenen bekwaamen

en waren Gereformeerden Leeraar, mogten worden voorzien. Bedestond werd er tweemaal in de week, des avonds gehouden. Op den 11den Mei, brak het leger van den Heer Retief op, en vereenigde zich met de divisie van den Heer Maritz, dien zelfden dag. Den 12den Mei kwamen zy aan de eerste spruit van de Vetrivier, welke ontspringt in den Drakenberg, en in de Vaalrivier loopt, aldaar wierd my geïnformeerd dat den volgenden dag, den 13den, eene byeenkomst zoude zyn. Ik vervoege my op dien dag by die byeenkomst. Er wierd eene overeenkomst gemaakt om een commando tegen Masselikatse af te zenden van 500 man, en die gereed zouden moeten zyn op den 1sten Juny. Drie van de Inlandsche Opperhoofden, en een Kapitein van de Bastaards, zouden die commando in persoon vergezellen. Op den 14den dier maand, trok het Leger tot aan de tweede spruit van de Vetrivier, ik vervolgde hen mede. Op den 18 kreeg de Heer Retief een rapport, dat de Griquas en Coranas bezig waren een commando te verzamelen, om de Boeren die uit de Kolonie vertrokken zyn, aan te vallen.—De commando tegen Masselikatse wierd om die reden gestaakt.

Op den 22sten dezer maand, vergezelde ik hen tot aan de Vaalrivier spruit, daar wierd het leger bepaald te blijven tot den 1sten Augustus. Op den 5den Juny was een Regtsdag. Om 10 uren werd de klok geluid. De Heer G. M. Maritz, zat als President, en zes anderen die hem assisteerden, als Heemraden. Drie zaken kwamen voor het Hof, t. w.:

1. Johns. Botha contra Jan Oosthuisen, wegens oppassen van eenige beesten van den gedaagden, die aan den eischer in tegenwoordigheid van getuigen had beloofd, eenige artikelen voor het oppassen van zekere beesten. De gedaagde wierd gecondemneerd om aan den eischer te voldoen hetgeen by hem beloofd had.

2. Bantjes contra Fose, voor belediging van des eischers karakter.—Geen grond van actie.

3. Johannes Gerhardus Stephanus Bronkhorst, contra Jan Harmse Schutte, in cas van injurie over belediging van des Eischers goeden naam en karakter waarvan hieronder volgt eene copy van de gehoudene regtsrol.

Op den 6 Juny wierd er eene generale byeenkomst belegd.—Negen resolutien in geschrifte wierden er toen aan den Heer Retief gepresenteerd, behelzende, dat allen die zich niet hen te zamen hebben vereenigd en die hen nog mogten komen na te volgen, van het Londonsche Genootschap zullen moeten afzien onder eeden; en dat alle Eerbied, Gehoozzaamheid en Getrouwheid aan hun Opperhoofd en zyne beampten, in der tyd, zullen moeten worden nagekomen en opgevolgd.—De Eerw. Heer Smit wierd by die gelegenheid door den Heer Retief verzocht vooraf een gebed te doen. Na het gebed sprak de Heer Retief de Byeenkomst aan, geassisteerd door een zyner landslieden, hunne belangen en gevoelens kwamen allen over een, en zy legden hunnen eed af van eensgezind-, gehoozzaam- en getrouwheid. Na dat alles was afgedaan, gaf de Eerw. Heer Smit eenige gezangen op, en de schaar zong zeer verrukkend. Daarna deed de Eerw. Heer eene krachtige dankzegging. Op den 7den dier maand, wierd aan den Heer Retief, ten tweede maal gerapporteerd, de intentie van de Coranas en Griquas. Dien zelfden dag na het rapport, wierd voor den Heer Retief gesteld, zes gewapende Coranas. De Heer Retief vroeg hunne intentie te mogen weten, om welke reden zy gekomen waren. Het antwoord was, om paarden van hem te handelen. Zyn Ed. vroeg wat zy gebragt hadden om paarden te handelen, antwoord niets.

De Heer Retief, sprak hun aan in die bewoording:—"Gy lieden geeft te kennen hier gekomen te zyn, om paarden van my en anderen hier in de Legerplaats te handelen, zonder iets in betaling mede te brengen, hetgeen strydig is met myn gevoelen,—en daar ik voor eenigen dagen, en zelfs heden rapporten heb ontvangen, behelzende de intentie van eenen aanval die gy Coranas en Griquas tegen my wilt doen, zonder eenige de minste reden daar toe te hebben,—ben ik dus genootzaakt uw allen te ontwapen, en als arrestanten hier te houden tot morgen, en u dan door een gewapende patrouille drie uren buiten myne legerplaats te stellen, en u op die distantie te bepalen; en, wanneer het in vervolg mogt komen te gebeuren, dat Coranas en Griquas ons naderen mogten, over die bepaalde distantie, zullen zy aangemerkt worden als vyanden, tot dat ik verder eerst onderzoek zal hebben gedaan." Den volgenden morgen kregen zy hunnen wapens weer en wierden door een patrouille buiten de Legerplaats gebragt.

Wat hunne zamenleving aanbetreft gedurende den tyd dat ik ze bezocht heb, is een voorbeeld voor eenen waren Protestant. Zy hebben reeds een klein private fonds byeengebragt, groot Rds. 2,000, om een geloovige Protestantsche Leeraar uit te nodigen. Het land of de plaats waarheen hunne beooging is, wierd benoemd Provincie van Nieuw Holland, gelegen in Zuid Oost Afrika.

Op den 9den Juny verliet ik ze en keerde terug. Ik ontmoette op myne terugreis, meer dan 400 wagens allen op weg om zich by den Heer Retief, te voegen. Ik heb meest in alle Districten daar ik door gereisd ben Boeren met hunne families aangetroffen die de Kolonie verlaten, en ben met verscheidene in gesprek geweest, om eindelyk de oorzaken van hun vertrek te mogen weten, waarvan de volgende, onder anderen, werden opgegeven, als:—

Eersten, dat zy door den jongsten Kaffer-oorlog, en door de verkeerde staatkunde van het Gouvernement, geheel geruineerd zyn geworden, niet alleen van hunne goederen ontrouffil, maar ook van hunnen goeden naam en karakters.

2. Dat hun schadevergoeding is beloofd geworden, terwijl zy daarentegen een derde gedeelte voor compensatie, zonder een duit renten voor hunne Slaven, van hunne agenten in de districten ontvingen hebben, die hun verklaarden dat het Gouvernement in Engeland, niet meer aan Compensatie had toegevezen, dan een derde zonder renten, enz.

Vetrivier, 5 Juny 1837.

Johannes Gerhardus Stephanus Bronkhorst, Eischer in Cas van Pretentie, en Injurie.
contra
Jan Harm Schutte, Gedaagden,

Tot het betalen eener somma van Rds. 200, ten behoeve van de Kerke-kas, strekkende tot schadevergoeding en reparatie van des eischers eer en karakter, hetwelk beledigd is door den Gedaagden, door hem betigtigd te hebben met leugentaal, als volgt:—

"De eerste scheuring die plaats vond, met de vorige in trek is ontstaan, onrede de Hr. Bronkhorst, aan kinderen doopen wilde gaan."

De Gedaagde ontkent schuldig te zyn.

Eerste Getuige, Johannes Stephanus J. van Rensburg, Nicolaas zoon, zegt:

"Het was omtrent den 28sten Mei ll., dat ik in de Tent van den Wel-Edelen Heer G. Maritz kwam, alwaar ik den Gedaagden ook vond, hebbende een gesprek, met Juvf. Maritz, by welke gelegenheid ik de Gedaagde hoorde zeggen, deze plaats is dezelfde plaats, alwaar de eerste scheuring tussehen

ons kwam, waarop gem. Juvfrouw vrieg, om welke reden zoodanige scheuring ontstond?

"De Gedaagde, hierop antwoordende (zeide) om dat de Eischer aan kinderen doopen wilde gaan. Ik weet ook niet of de Gedaagde ooit door de Eischer beledigd is geworden."

2de Getuige, Jacob Johannes Kritzing, zegt:—

"Ik weet niets anders als dat de Gedaagde zeide, dat de Eischer eens aan kinderen doopen wilde gaan. Het was hier, onder aan deze zelfde rivier, in het leger waar de Potgieters thans zyn. Het was by gelegenheid dat ik in gesprek was met de kinderen van B. Liebbenberg."

3de Getuige, Hendrik Bekker, zegt:—

"Ik herinner my eens op zekeren tyd aan den Eischer gevraagd te hebben, of ik myn zieke kindje niet zoude kunnen gedoopt krygen. Het was alhier in de achterste spruit, in de maand Maart, 1836, waarop ik tot antwoord van den Eischer gekregen heb, dat zulks niet konde geschieden, terwyl de Heilige Doop (een Sacrament is) dat alleen door geordende Leeraars moet bediend worden, maar liet onder anderen volgen dat slechts voor dat kindje konde geboden worden, en dat de Heere zyne Genade aan geen Sacrament verbonden had."

1ste Vraag.—Heeft de Hr. Bronkhorst, ooit te voren gesproken om kinderen te doopen.

Antwoord, "neen."

2de Vraag.—Hebt gy te voren hier in onze omtrekken iets gehoord waarin geraadpleegd werd om kinderen te doopen.

Antwoord, "neen."

4.—Getuige, Sarel Arnoldus Cilliers, zegt:—

"Ik weet anders niets van de zaak, als dat de Eischer op zekeren tyd, omtrent de maand Maart 1836, met my gesproken heeft, omtrent een zieke kindje van den Heer H. Bekker, by welke gelegenheid hy my zeide, dat gem. Bekker, hem gevraagd had, of het niet mogelyk was, dat zyn kindje zoude kunnen gedoopt worden, hetgeen hy zeide, geweigerd te hebben, hierop ben ik men den Eischer gegaan, en hebben hem gezegd, dat het volstrekt onmogelyk was, aan zyn begeerte te voldoen, maar dat wy niettegenstaande voor het kindje ernstig bidden zouden, en maakten hem alsmede in dachtig, dat de Heere zyne genade aan geen Sacrament verbonden had."

Vraag.—Heeft de Eischer ooit aanleiding gegeven, om te denken, dat hy kinderen zoude doopen?

Antw.—Met myn weten niet.

De Raad deze zaak in overweging nemende, en de Getuigen gehoord hebbende, en getelt hebbende, waarop te letten stond,

REGT DOENDE UIT NAAM VAN HET ALGEMEEN,

condemneerd den Gedaagden, om te betalen, vijftig Rylsdoublers, ten behoeve van de Kerke-kas, met de kosten van het Proces.

(Get.) G. M. MARITZ, President.

H. P. NIEWENHUIS, P. J. GREYLING,
E. F. POTGIETER, M. OOSTHUYZEN,
STEP. J. VAN VEUREN, J. S. MARITZ.

Eene ware Copy, J. G. BANTJES, Klerk.

Origineele Correspondentie.

Aan den Redakteur van den "Zuid-Afrikaan."

TEGEN WREEDHEID JEGENS DIEREN.

MYNHEER!—Het is my niet bewust of er in deze Kolonie eene wet bestaat omtrent wreedheid jegens dieren; indien er zulk eene wet bestaat, is al hetgeen ik er van zeggen kan, dat er weinig acht op dezelve geslagen wordt; maar zeker is het, dat er zulk eene wet in Engeland heerscht, en daar de Kolonie deszelfs wetten heeft aangenomen, verwondert het my, dat eenige der nuttigste niet algemeen worden bekend gemaakt. Het verwondert my, dat een zoo nuttig onderwerp, tot nog toe, niet door den Wetgevenden Raad, in overweging is genomen. Het is myn doel niet, my met hunne handelingen te bemoeijen, maar, ik zinspeel slechts op de dagelyks omtrent geringe dieren gepleegde wreedheden, zonder dat degenen, die zich daarmede onledig houden, voor een oogeblik, de daardoor veroorzaakte pijn, bedenken. Dezulken, zoude men wegens gebrek aan opvoeding kunnen verschoonen, maar er rust een des te grooter blaam op de eigenaars van zoodanige mishandelde dieren, die met den mageren toestand van hun vee bekend zyn, en uitdienhoofde weten, dat zonder eene onafgebrokene toepassing van de zweep of den bezemschop niets kan worden verrigt. Ik doel op drie of vier muil-ezels, behoorende aan eenen Heer in de onmiddelyke nabuurschap van Constantia. De byzonderheden bestaan in de volgende:—Terwyl ik my op zekeren dag in de voorledene week, op weg naar de Kaapstad bevond, ontmoette ik een kar met hout beladen, getrokken door een paar dieren, in de gedaante van muil-ezels. De jammerlyke toestand der dieren, en derzelver aanhoudende poging om hunnen zwaren last uit het dikke zand, by de brug van den Heer Dreyer, te trekken, vergezeld van de harde slagen des dryvers, om derzelver voortgang te bevorderen, noopte my natuurlyker wyze, om te vernemen, naar het hen verschaft wordende voedsel, en wien zy toebehoorden. Het medelyden dat ik omtrent deze onschuldige dieren koesterde, laat zich niet beschryven, en wel inzonderheid, toen men my berigtte, dat dezelve behoorden aan eenen Officier in Harer Majesteits dienst; een man, die vele dingen ter zynere beschikking heeft, rydruigen en lakkeijen houdt, ballen bezoekt, en vele goederen bezit, en echter, de middelen niet heeft, om aan een paar muil-ezels, die aan derzelver edelmoedigen meester, door elkanderen gerekend, van twaalf tot vyftien shillings te huis brengen, het noodige voedsel te verschaffen. Zeg my, Heer Editeur, of men zulke onbarmhartige tooneelen by vernieuwing behoort te laten plaats vinden, zonder middelen aantewenden, om aan dezelve een einde te maken. Zeg my, of dezelve overeenstemmen met Christelyke gevoelens? Zekerlyk niet.

Indien de bovengemelde "Esquire" bewyzen kan, dat hy in armoedige omstandigheden verkeert, volgt het natuurlyk, dat meester en dier, beiden medelyden verdienen. Maar, hoe is het mogelyk, dat de Officier die zyn halve-soldy van het Gouvernement ontvangt, niet in staat is, zyne twee muil-ezels op eene behoorlyke wyze, te verzorgen?—door dat te doen, zoude hy den ontydigen dood van een zynen ci-d'ant muil-ezels zyn voorgekomen, die, vermoed en hongrig, zonder de middelen om zich voeder te verschaffen, het besluit nam, om zich te verhangen; of het dier zelfmoord gepleegd heeft, dan wel, of de een of ander het uit deszelfs ellende heeft trachten te verlossen, is niet zeker; maar men heeft het werkelyk aan eenen boom opgehangen gevonden, alwaar het deszelfs laatste adem uitblies.

Van de stad terug keerende, ontmoette ik de ongelukkige voorwerpen, die myne aandacht in den morgen hadden bezig gehouden, andermaal; zy waren nauwlyks instaat om hunne vermoeide poten na te slepen, ofschoon zy een ledige kar

hadden te trekken. Ik hervatte myn vorig gesprek met den dryver, die even neerlagtig schreef als zyne makkers in ellende, (de muil-ezels), en onder anderen vroeg ik hem:—Welke hoereelheid en welke soort van voeder hen werd verschaft? Zyn antwoord was, dat men hen 's nachts liet omdolen, om voeder te zoeken; naar dat, dat voorregt hen somtyds werd onthouden; zoo dat zy dus met hunne staarten aan de krib worden gebonden, hetgeen beteekent, dat men hen met gea voeder voorziet.

Gy hebt, Heer Editeur, zonder twyfel gehoord van het levendige geraamte, dat men in Europa vertoont, maar ik geloof dat de twee muil ezels van den Officier, het grootste geschenk zoude daarstellen, hetwelk men uit deze kolonie aan het Museum van natuurkundige zeldzaamheden in Londen, zoude kunnen zenden. Misschien is die Heer, met deze omstandigheden niet bekend; het kan zyn dat hy zelden te huis is, en zich verbeeldt dat er voor zyn vee behoorlyk wordt gezorgd. Dit het geval zynde, kan men hem weinig blaam ten laste leggen; maar, indien y, daarentegen, een dagelyksche aanschouwer is van deszelfs mishandeligen, zal er altyd eene blaam op zyn karakter blyven, welke tyd en een beter gedrag, slechts zullen kunnen uitwisschen. Ik vrees dat ik te wydloopig ben geweest, en eindig daarom, met den vurig wensch, dat deze vlugtige brief den vrienden van menscheelikeid welkom moge zyn, en eene strekking moge hebben, om eene beter gebruik van God's zegeningen, daartestellen. Ik ben, enz.

EEN OFFICIER'S Zoon.

SCHRIKKELYKE STERFTE TE SIERRA LEONE.

Het schip 'Sir Francis Burton,' Kapitein Bamber, is te Liverpool, van de kust van Afrika aangekomen, byzonderheden medebrengende van de akelige en verwoestende rampen den ongelukkigen inwoners te Sierra Leone, bejegend.—Kapitein Bamber, verliet Fernando Po, op den 27 Mei, en praaide op den 14 July, de 'William Herdman,' die Sierra Leone, op den 30 July, had verlaten. By het vertrek van de 'William Herdman,' kon niets de heerschende ellende overtreffen, ten gevolge van de nog woedende geele koorts. De sterfte onder de Europeanen was schrikkellyk. Men rekende dat 40,000 personen door dezelve waren aangetast geworden, en hare verwoestingen waren ysselyker dan by vorige gelegenheden. Vele Heeren van den geneeskundigen staf, zyn slag-offers van de geele koorts geworden. Het verplegen der zieken en het her aarde doen bestellen der dooden, was voornamelyk ten deel gevallen aan den koloniale chirurgyn, luitenant Aikin, die onvermoeid was in zyne zorgen en aan wien geene genoegzame lof kan worden toegezwaard, wegens de wakkere en voorbeeldlooze wyze waarop hy zich van zynen onaangenaam pligt heeft gekweten. Luitenant Roberts, van Harer Majesteits brigantyn 'Dolphin,' en de Heer William Davies, assistent chirurgyn, zyn met negen anderen overleden. In de 'Scout,' zyn twaalf mannen gestorven, en men dacht, dat de tweede luitenant het eiland Ascensioen, de plaats zynere bestemming niet levendig zoude bereiken. De assistent chirurgyn van de Buzzard, was ook met tien man der Equipage, aan de koorts gestorven. Het lyk van luitenant Roberts, is naby Clarence Cove, op Fernando Po, begraven.

(Uit de "Gouvernements Courant" van den 27 Oct. 1837.)

W O L.

Den volgenden brief zyn onze lezers verschuldigd aan de vriendelykheid van den Heer DICKSON, van het kantoor van DICKSON & BURNES:—

London, 28 Juny 1837.

De Heeren W. & J. BURNIE.

Myne Heeren,—Uitnemens zult gy eene lyst vinden van de eerste publieke verkooping van Wol, welke in dit seizoen hebben plaats gehad; dezelve begonnen den 14den en eindigden den 16den dezer, en het doet ons leed by te voegen, dat ingevolge van den tegenwoordig kwynenden staat van den handel, dezelve weinig meer dan de helft der pryzen hebben bekomen, welke gelyke Wol op publieke verkooppingen, July ll. heeft bekomen. Men zal zich natuurlyk voorstellen dat deze buitengewone daling moet worden toegeschreven aan verschillende oorzaken. In de eerste plaats hebben de ongelegenheden van den handel eene groote ophooping van garen te weeg gebragt, zoodat de Spinners, die eerst de voornaamste bidders op de Wolverkoopingen waren, nu bloote toekykers waren en geen koopers. Hier kunnen wy byvoegen dat de verkooppingen deze keer zoo vroeg in het seizoen hebben plaats gehad, en dat mede toen de uitslag van de Duitsehe Wolmarkten nog niet bekend was, (en de belanghebbenden gevolglyk niet wisten welke pryzen waren gegeven, noch de uitgestrektheid hunner engagementen); deze vereenigde oorzaken, gelooven wy, hebben nadeeligen invloed gehad op de pryzen. Wy hopen dus dat er by de verkooppingen in de aanstaande maand meer levendigheid zal zyn, in welk gevoelen wy verder bemoeidigd worden, door dat wy vernemen dat Wol op de Duitsehe Markten slechts 20 tot 25 pCt. gedaald is. Het is waar dat groote sommen gelds zyn voorgeschoten door de See Handlung Maatschappij, zoo wel voor den koop van Wol als in voorschot aan de Wolteelers in Duitschland, hetgeen de Wol eenige maanden uit de Engelsche Markt zal houden. Inmiddels vleyen wy ons dat de verkooppingen in de aanstaande maand gunstiger zullen uitvallen, dan die welke nu gesloter zijn. Wy moeten verder de aandacht van de Wolteelers in het algemeen vestigen op den staat van hunne Wol, bestemd voor de Britsche Markt, indien zy aanhouden dezelve ongewassen en in slechten staat te zenden, zullen zy niet anders dan ongunstige pryzen bekopen.

Wy verlangen meer byzonder de aandacht van de Wolteelers van Zuid-Afrika te vestigen op de verbetering van het ras hunner schapen. Het schynt dat zy onder hunne schapen nog eene soort houden, welke produceren hetgeen men in den handel noemt "dood" of stikhaar, hetgeen de waarde van de Wol merkelyk vermindert. Zulke schapen moeten zorgvuldig uit de kudden worden geweerd, en geen ram, die zoodanige wol opbrengt, behoort te worden aangehouden door hen die eene goede soort van Wol willen voortbrengen. Wy weten zeer wel dat de Zuid-Afrikaansche Wolteeler met groote moeyelikheden te worstelen heeft, maar de Wol geproduceerd van de kudden van de Heeren BRUDA en REITZ, welke niet alleen fyn is in qualiteit, maar in den besten staat, en dus der navolging waardig, toont dat dezelve kunnen worden te boven gekomen.

Sommige kudden in de nabylig van Graham's-stad, zyn mede wel bereid en de Wol van goede qualiteit. Wy herhalen dat de staat van de Wol een belangryk deel uitmaakt van de pligten van den Wolteeler, en diegenen die streven om hunne Wol tot volkomenheid te brengen, zouden wel doen hun product met een naar de Engelsche markt te consigneren, ten einde de fouten van dezelve kunnen worden aangetoond en zoodanige aanmerkingen gemaakt welke kunnen leiden tot eene spordige verbetering.

Wy zyn, Myne Heeren, enz.

THOS. SOUTHY & SON.

23, Coleman-straat.

We learn, v and Superint this Colony, here in the on Sunday at Congregation. fying to the G

Din

On Thursday company sat o Town, as a m high sense of t His Excellen Hon. Mr. Ros and a consider the occasion by of the most res

The Hon. M Esq., and W. & Co.) acting a After the cl appropriate the Queen," w display of loyal "The health Family," were Star of Brunsw "The Army

"The chairm would be celebr was the health storing peace a most savage an "The health o was drunk wit (Tune, "Brito

The Chairm were more esp What did he sa assembled? H they had come t was due by th

his exertions on that those areo disclaimed all w asperity. As l minds of all Col acts, we suppre stood the orde and it is only

lamented Major exertions during appreciated and we have asse gratitude, which colony.

Respecting th Frontier, we are be permitted to sion,—that a d surely none ca Smith discharge that policy imp

Excellency to deemed expedie of 14 months, a fairs of a conq union of kindn into the pupil o

seen the no les only knew as les into an able C (Loud and long arena of public cation arising fr

which results tr of our fellow c breast, the pres cation to the t congratulate o those feelings, t that immediate of Col. Smith's

spect for him, s man) had statu any political a the present with He sincerely tr of such a cala Colony in 1837 period again be ledge the possib would be found nobly set, and best model both

"The health t times three, an applause." (Tur Col. Smith th you, Sir, have a posal of my heal gentlemen, have such emotions a that, it must b thank you. F bayonets of his of his friends

inability, while l the honor you l The events an have been too o recollection, ge therefore to the to the inhabitat timation in whi and obedience v

Although ill pre the excitement n they have receiv

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, NOVEMBER 3, 1837.

We learn, with much pleasure, that the Lutheran Minister and Superintendent of the Berlin Missionary Association of this Colony, the Rev. Mr. PEHMULLER, who lately arrived here in the Wellington, will preach in the German language on Sunday afternoon next, in the Church of the Lutheran Congregation. We trust this communication will be gratifying to the German brethren of that Congregation.

Dinner to Colonel Smith.

On Thursday evening last, a numerous and respectable company sat down to dinner in the Commercial Hall, Cape Town, as a mark of their respect for Col. Smith, and their high sense of the value of his late services on the Frontier.

His Excellency the Governor, the Hon. Col. Bell, the Hon. Mr. Ross, the Hon. Mr. Eblen, Mr. Justice Menzies, and a considerable number of military gentlemen, honored the occasion by their presence, besides upwards of a hundred of the most respectable merchants and other inhabitants.

The Hon. Mr. Advocate Cloete presided; R. J. Jones, Esq., and W. Hawkins, Esq. (of the firm of Messrs. H. Ross & Co.) acting as Croupiers.

After the cloth was removed, the chairman, with an appropriate preface, proposed "the health of Her Majesty the Queen," which was received and honored with a warm display of loyal affection.—(Tune, "God save the Queen.")

"The health of the Queen Dowager and the Royal Family," were also drunk with full honors.—(Tune, "Hail Star of Brunswick.")

"The Army and Navy."—(Tune, "Rule Britannia.")

"The chairman rose to propose a toast which he was certain would be celebrated with every possible mark of respect: it was the health of him who had so happily succeeded in restoring peace and tranquillity to the Colony, after one of the most savage and unprovoked wars ever recorded in history.—"The health of His Excellency the Governor." This toast was drunk with rapturous and long continued applause.—(Tune, "Britons strike home.")

The Chairman now rose to propose that toast which they were more especially called upon to drink that evening. What did he say? Was it merely to drink this cup they had assembled? He trusted they had met for a nobler purpose; they had come together to discharge a debt of gratitude which was due by the inhabitants of the colony to Col. Smith, for his exertions on the Frontier. In saying this he felt assured that those around would respond to his feeling, when he disclaimed all wish to allude to subjects of political or party asperity. As long as the slightest doubt could exist in the minds of all Col. Smith's superiors as to the correctness of his acts, we suppressed our feelings, and waited until he had stood the ordeal from which he has so honorably come off; and it is only now, when by one of the last acts of his late lamented Majesty, his "zealous, humane, and enlightened, exertions during his administration on the Frontier," are fully appreciated and stand recorded in the annals of history, that we have assembled to offer him that tribute of respect and gratitude, which we feel to be due to him by the whole colony.

Respecting the policy which followed the pacification of the Frontier, we are bound to admit,—and, he might personally be permitted to say, with heart felt grief he made the admission,—that a difference of opinion may be entertained; but surely none can exist respecting the manner in which Col. Smith discharged the arduous duties which the adoption of that policy imposed upon him. (Applause.) Selected by His Excellency to carry into operation those measures which it was deemed expedient to adopt, we have seen him, during a period of 14 months, administering with consummate ability the affairs of a conquered Province; we have seen him by a judicious union of kindness and energy, transforming the savage Caffers into the pupil of civilization; and at the same time we have seen the no less remarkable transformation of him whom we only knew as one of the distinguished heroes of the Peninsula, into an able Civil Magistrate and an excellent Legislator. (Loud and long applause.) Every one who has trodden the arena of public life must be sensible that next to the gratification arising from a conscientious discharge of duty, is that which results from a knowledge of having secured the esteem of our fellow countrymen. With this double feeling, in his breast, the present cannot but be a moment of proud gratification to the person who has now become our guest. We congratulate ourselves on being able thus personally to excite those feelings, and regret that we see around us so few from that immediate Frontier which owes its peace to the exertions of Col. Smith. But we know that, in thus testifying our respect for him, we only echo their sentiments. He (the chairman) had stated his desire to avoid even the semblance of any political allusion, and he should, therefore, not compare the present with the past state of the Frontier. (Hear, hear!) He sincerely trusted we might all be spared the recurrence of such a calamity as that which afflicted that part of the Colony in 1834; but should such a calamity at any future period again be witnessed, and who did not at least acknowledge the possibility of such an event?—he only trusted there would be found persons qualified to follow the example so nobly set, and that they would take Colonel Smith as the best model both in the arts of peace and of war.

"The health of Col. Smith" was then drunk with three times three, and was followed by a burst of enthusiastic applause.—(Tune "See the conquering hero comes.")

Col. Smith then rose and said, "The high encomium which you, Sir, have attached to my conduct, prefacing the proposal of my health,—the glow of delight with which you, gentlemen, have so enthusiastically received it, have aroused such emotions and sentiments of gratitude in my heart,—that, it must be abundantly obvious, I cannot adequately thank you. For, as a soldier, I was undaunted before the bayonets of his enemies so he is not sensible of the kindness of his friends (Cheers). I only therefore justly plead inability, while I briefly revert to the source whence arises the honor you have this day conferred upon me.

The events and circumstances connected with the late war, have been too often discussed, and are too fresh in your recollection, gentlemen, for me to dwell on.—I shall proceed, therefore to the more agreeable duty,—a duty which I owe to the inhabitants of the Colony,—to declare the high estimation in which I hold their character, and the cheerfulness and obedience with which they have borne the fatigues of war.—Although ill provided with arms, and notwithstanding the excitement naturally arising from the unprovoked injuries they have received, they have never exemplified as

honorable to themselves, as consistent with the national standard of sentiment and morals.

I certainly lost no time, when ordered by His Excellency the Governor, to repair to the scene of war; but ere I arrived

"It was too late to check the wasting band,
And desolation reaped the famished land;
The torch was lighted, and the flame was spread,
And carnage smil'd upon her daily dead!"

Whatever may have been the services I was so fortunate as to render to the Frontier of this Colony, I must ever consider them more indebted to His Excellency Sir Benjamin D'Urban, for the favorable light in which he placed them before the high Authority whose marked approbation they have received, than to their own intrinsic merit; for I may justly and with great sincerity add, in the simple though expressive words of Sir Robert Peel, when lamenting the death of his late Majesty,—"*No man ever served a kinder master.*" (Cheers.)

My exertions in the administration of the government of the Province placed under my charge were excessive, I admit,—impelled to the task, by a firm conviction of the mutual benefit which must succeed the civilization of the new subjects. No Infant System can burst at once into maturity; slow and gradual must be its steps to perfection; yet I may assert, and am sustained in the assertion by solid and incontrovertible facts,—that never before were such rapid strides made towards the acquirement of that harmony and tranquillity upon which civilized society rests its surest, nay, its only foundation. While the colonists reposed in peace and security, the Caffers began to emerge from his habitual sloth and natural ignorance, and to acquire confidence in his intercourse with white men. When I contemplated this state of society before me, this mass of human beings possessing the same attributes with ourselves, but poor, degraded, ignorant sinners, nay, barbarians, from which state of ignorance and degradation, just laws, impartially administered, education, and the blessing of christianity could alone rescue, was this a time, Sir, to be apathetic? I viewed my object through no medium but that of the most efficient means for its attainment. It constituted the subject of my thoughts, day and night; it was the main source of my pleasure, and naturally enthusiastic, I had the pleasing picture ever before me, of the new state of things which would arise on the foundation of that social structure I had commenced, and which would, eventually render the wretched natives not only peaceable and honest neighbours, but happy, contented, protected, and improving in themselves.

It has been asserted that the Caffers are an amiable and respectable people (hear, hear), if so, where is the advantage of civilization? Such assertions, sir, are founded on the grossest error. Their amiability consist in self-will; their respectability in committing every excess that self-will dictates, undiscovered. But their minds are capable of great discrimination,—sensible of kindness,—and I have experienced some instances of grateful attachment,—others of the deepest duplicity. But, generally speaking, they are actuated by the impulse of the moment; hence, no dependence can be placed on them, except under the combined influence of self-interest and of fear (hear, hear); possessing the character natural to uncivilized man, easily pleased, readily offended, cunning, avaricious, treacherous, and vindictive;—to which the Caffers adds a peculiar restlessness of disposition, thirsting for news, and ever seeking a grievance as he meditates mischief. (Hear, hear.)

In my labors in this wide field I derived great assistance from the Missionaries and Magistrates; and I cannot too highly applaud the patient endurance with which the former struggled against inconceivable difficulties, where the Caffers is under no restraint of the law. But had the system established by His Excellency been persevered in, the romance of Conversion and Education now talked of would have become Reality; and the Gospel, as our glorious God and blessed Redeemer has commanded, would have been preached to all tribes successfully. But so long as there is no protecting law, equal for rich and poor,—so long as the Chiefs uphold and derive advantage from the hellish cruelty of Witchcraft,—so long as man oppresses man without redress,—the savage can never be inspired with the Omnipotence of his God, or the truths and blessings of Christianity.—(Applause.)

I fear sir, that the Caffers are not now as when British subjects—improving men; but unconfiding, unhappy, and restless barbarians, miserable within themselves. Much, however, may be effected towards establishing mutual harmony by a sound and liberal policy, founded on the great axiom, that, so long as the Caffers refrain from their predatory habits and propensities, so long are the colonists their friends;—a truth which I daily, deeply, and forcibly impressed upon them; a policy which must be reduced to a SYSTEM,—which would work,—which must exert a due restraint over the minds and actions of these barbarians. They must know and see our power, not in paltry and irritating patrols,—not in petty acts of overt hostility,—but, where redress is sought in vain, by a judicious demonstration of a large force on two or three points; then, by commanding that redress through the great Chiefs which offended justice, or ruptured treaty, may require; by remembering in all intercourse with barbarous men, how much authority depends on opinion. Sacrifices made to preserve amity, are with such men, the source of contention, and frequently accelerate that hostility, with aggravating circumstances which they were intended to avert, and which must ever be the case in temporizing and timid policy. If these lenient though powerful measures fail in their object, then must energy and decision, tempered by moderation, enforce an inflexible adherence to the just sense of all treaties. They would see we are not to be trifled with, and would respect our power, while an impartial administration of justice would mark out superiority, and ensure that protection to all around us, which an equitable government is bound to afford. (Applause.) The smallest wrongs or grievances on either side must be redressed, as well as the greater ones; and where blood is shed, the crime must be held in abhorrence; punishment must ensue. The task is difficult I admit, but by no half measures can the honest and industrious be protected from the predatory and hostile bands of dissolute barbarians, were the troops as numerous as the natives, (Cheers.)

I fear, Sir, I have trespassed upon this hour of conviviality, but bear with me until I add, that powerful indeed, and long will be the impression made by the knowledge that I have acquired the confidence and esteem of the inhabitants of this Colony. It must ever create a species of sympathetic feeling on my part, and this, to me, memorable event, will sensibly inspire that ardour and enthusiasm which ever prompt the feeling heart to gratitude. Other objects and other associations may intervene—none can ever efface these from a grateful memory, and as I will jealously protect my honor as a soldier, so will I cherish the honor, which you, gentlemen, have this day conferred upon me.

The gallant Colonel sat down amidst loud and continued cheering; during which the band played "Should auld acquaintance be forgot." After some minutes he again rose and said, "I have been identified with this Colony upwards of eight years. I have shared the festivities of the affluent, the proverbial hospitality of the Boer or Farmer,—of the camp and the fatigues and hazards of wars,—a large portion of its brave people. Personal observations, on which a correct opinion can best be formed, enables me to assert, that the Government has ever received the support of eminent and influential men to promote the public good. Some beautiful churches have been erected, as well as others of a superior description; the College in Cape town is placed on an eminent footing; schools for all classes and conditions have been generally established; some important roads made, and others contemplated; various institutions and associations for the benefit of the community at large, for the improvement of agriculture and the arts, for the amelioration of the condition and morals of the lower orders—sources from whence arise a progressive increase in commerce, cultivation, general prosperity, and revenue. How willingly would I conclude; but, alas, while the Colony was thus flourishing—at a period, too, of profound peace—numerous hordes of barbarians, bearing the bloody knife and firebrand, burst into one of the richest and most populous districts, spreading desolation far and wide; and the once fertile fields of Albany and Somerset, adorned with the neat habitations of wealthy and industrious, covered with numerous herds and flocks, are now nearly one wide and depopulated waste!

It was to have been hoped, amidst the changes and chances to which human affairs are liable, that this emphatic lesson of misfortune would have tended to cement all classes of society into one compact union for mutual defence and future protection; deeply, therefore, is it to be lamented that so many thousands of worthy members of the community have abandoned the land of their births, to seek in a distant soil a doubtful and precarious condition,—adopting this desperate step in a sort of infatuation, as much to be regretted on individual account, as connected with the general prosperity of the Colony.

But, Sir, the Cape of Good Hope is the head of a vast country, in a fine climate, singular in its position as an emporium for trade; its inhabitants loyal and enterprising, it must, therefore, speedily rise from this temporary depression, and, protected from external assaults and aggressions, while internally it is true to itself, under the care of a mild and liberal Government, aided by the exertions of its public spirited inhabitants, inspired to higher energies,—it must again become as prosperous as any of Her Majesty's Colonies. (Cheers.) The toast I beg to propose is,—"*The wealth and prosperity of the Colony of the Cape of Good Hope; and may all Her Majesty's subjects ever prove as worthy of confidence, and as zealous supporters of Church and State, as the loyal inhabitants of this portion of the vast British Empire.*"—(Tune, "Speed the Plough.")

The CHAIRMAN then gave "The health of the Commandant and Garrison of Cape Town."—(Tune, "St. Patrick's Day.")

The CHAIRMAN thought they had had enough of "War's dire alarms," he should therefore now propose "The health of that sex to whom we owe almost all the happiness and enjoyment of life,—by whom our sorrows are alleviated and our joys heightened,—who, in the beautiful words of the poet, were truly 'Heaven's last best gift:' he proposed "The health of Lady D'URBAN and the Ladies of the Colony." (Cheers.)—(Tune, "To all you ladies now on land.")

Mr. R. J. JONES begged permission to give a toast which needed no comment, the benefits arising from that source being so well known and so generally appreciated; he proposed "The Judges of the Colony and the Bar."—(Tune, "Glorious Apollo.")

Mr. Justice MENZIES regretted the absence of the head of the Court, who could so much better have returned thanks for the honor thus done to the Judges. He would, however, offer those around his sincere thanks, and at the same time assure them, that, whatever opinion might be formed of the Judges' acts, or, whatever opinion those acts were of a nature to lead any persons to form—they had, every one of them, the best interests of the Colony at heart; and those interests, through evil and through good report, they would maintain. (Cheers.) It was not his purpose to return thanks on behalf of the Bar, as those gentlemen were so well able to speak for themselves; but he could not allow that circumstance to prevent him from expressing the satisfaction both of his colleagues and himself, in having the assistance of the Cape Bar.

The CHAIRMAN acknowledged the compliment on behalf of the Bar.

Mr. HAWKINS proposed the Hon. Colonel BELL and the Civil Servants of the Colony, which was drunk with great applause.

Col. BELL returned thanks.

Col. SMITH said,—Although I am fully aware the approbation my military services have received attaches equally to the troops who served with me,—as well as that they had uniformly received every praise from the Commander in Chief, Sir BENJAMIN D'URBAN, yet such is the friendship of a soldier for his comrade, that I cannot forbear to express the high sense I entertain of their services;—to them indeed is all the applause due. Their perseverance in the continuance of the longest marches I ever witnessed, and their vigilance and activity in this arduous and most harassing warfare, where they were literally prisoners in their own Camp, surrounded by ten times their enemy, and in no campaign have I ever served, in which personal prowess, undaunted courage, and intrepidity, are more requisite or so suddenly called upon. Whatever was the duty exacted of them, it was executed in the true spirit of soldiers, for whose honor, welfare, and happiness, I shall ever feel a most lively interest and regard. I propose—

"The health and happiness of the troops of every description who served upon the Frontier during the war,—as well as those serving there at this present moment, whose peculiar duty is nearly as harassing in peace as in war."

[Tune.—"The British Grenadiers."]

Col. BELL gave "The health of Mrs. Smith," which was drunk with all the honors, and loudly cheered.

Col. SMITH said,—The happiness of man is so intimately connected with the reputation of his wife, I would I express half what I feel to you gentlemen, for the compliment so emphatically paid to mine. Conceive, therefore, I pray you, if such be your favorable opinion of her, what must mine be, who for many years have experienced the cheerfulness and devotion with which she has accompanied me over three quarters of the globe, sharing fatigues, hardships, and frequently the dangers of the soldier, unsupported by that excitement which the profession of arms creates,—her hopes, her fears, her happiness, her misery, resting alone on the fate of her husband. (Applause.) The scenes she has witnessed

would appal many a stout heart.—“ Yet are Spain's maids no race of Amazons.”

I thank you, gentlemen, with a warmth of heart I will yield to no man; while the best wish I can offer you all is, that you, your children, and your children's children, may have equal cause to be happy in the holy state of matrimony that I have. (Cheers.)

The CHAIRMAN now begged to propose the health of a distinguished individual, of the pleasure of whose company they had been deprived in consequence of his heavy professional duties. But he felt assured that, second only to the gratification they would have enjoyed from Sir John Herschel's presence, would be, that they would derive from the following answer which had been returned by that gentleman to the invitation of the Committee:

“ Sir JOHN HERSCHEL regrets extremely that engagements of an imperative nature will not allow him to attend the dinner to be given to Col. SMITH on the 26th instant. Were it otherwise, he would obey with alacrity a summons so entirely in consonance with his own feelings; conceiving, as he does, that no public testimony of respect which this Colony can offer, can do more than justice to the personal conduct of that distinguished officer on the Frontier.”

The health of Sir JOHN HERSCHEL was then honored with every demonstration of respect.—(Tune, “ Meet me by moonlight.”)

Col. SMITH proposed “ The healths of the Merchants of the Colony,”—a class of men to whose high character Great Britain owes so much of her weight in the scale of nations.—(Tune, “ Money in both pockets.”)

Mr. CHIAPPINI returned thanks.

Mr. Justice MENZIES said, he had now the honor and gratification of having been present at two public dinners to his friend Col. Smith. About 15 months ago he happened to reach Graham's Town just in time for the dinner then given as a testimony of their gratitude by the Eastern Colonists; and no dinner, in any city in the three divisions of the British Empire could have been better conducted. The judicious management, good feeling, and eloquence displayed on that occasion, did honor to the Eastern division of the Colony, as well as to the gentleman who then presided,—whom he had the pleasure of seeing present, and whose health he should take the liberty of proposing.—“ The health of Mr. Norton and the Eastern Colonists.”

Mr. NORTON acknowledged the honor done him in the last toast. He had been coupled with a part of the Colony where he had resided some years, and where he had made many friends among the much abused British Settlers,—of whom he was proud to state, that he had found them the most kind, hospitable, and humane set of men he had ever met with. They had assembled that night to celebrate the triumph of Col. Smith over those accusations which had been heaped upon him in common with the Frontier Colonists, and he trusted the friends he had left behind him would ere long have the same cause of triumph. He had stated that they were most humane men; and in support of this he would only mention one fact. In the District of Albany, containing a population of only 4,000 souls, no less than £600 was annually subscribed, for the spread of the Gospel among the Native Tribes. (Applause.)

His Excellency then retired, followed by the Officers of his suite. Several other toasts were afterwards given, and the harmony of the Meeting continued till a late hour.

Original Correspondence.

TO THE EDITOR OF “ DE ZUID-AFRIKAAN.”

Wynberg, 1 Nov. 1837.

SIR,—In your paper of the 28th ult. appeared a Letter signed *An Officer's Son*; in reply you are requested to insert the following Document:—

INFORMATION TO THE OFFICER'S SON.

I certify, my master's MULES are regularly fed every evening and morning before they go out to graze.

JAMES SMILLER, Groom, in charge of the Stables in the vicinity of Constantia.

Sworn before me, this 31st day of October, 1837.

C. BLANCKENBERG, Justice of the Peace, Cape District.

N.B. The half-pay Officer despises the Officer's Son, for want of that courage so necessary to a Gentleman, (if such,) in not signing his name. ***

(From the “ Graham's Town Journal” of Oct. 26.)

CAFFER DEPREDATIONS.

The following is an extract from a letter addressed to Mr. Simpson, of Graham's Town, dated

Gansa (Fish River), 18th Oct.

The Caffers have paid this neighbourhood another visit. Last Saturday night they came to the place of David Roux, and drove seven head of cattle out of his kraal. The next morning I lent him a man, who with Roux followed on the spoor, but they were not able to overtake them. The Caffers drove these cattle in the same direction they did ours, and it has been discovered that they must have halted in the kloof all day on Sunday. On the morning of this day the Caffers drove off all William Nel's cattle, consisting of about forty head. Fortunately, however, David Roux, whilst in pursuit of his own cattle, came upon this drove, and re-took the whole, but the Caffers escaped.

We have received a letter from Mr. James Collet, residing on the Koonap, referring to the working of the present frontier system, which for want of space we are unable this week to publish. This communication contains matter of such grave and deep importance that we cannot however refrain from extracting the following passage.

“ Allow me to assure you, deeply as I lament to state it, and incredible as it may appear from the circumstance of so few reports being made to Government, that it is a positive fact that there has not been a single week for months past in which some or other of the inhabitants have not lost cattle or horses. * * * Hundreds of cattle and horses have been stolen within the last few months, and of which no report has been made, well knowing that no assistance would be given. * * *

A practical man reading the treaty carefully, is astounded at the direct encouragement which it holds out to the Caffers to plunder; and if he were asked his opinion as to whether the Caffers would be likely to keep it, he should at once answer in the affirmative, as it was in their power by watching their opportunity to reduce to poverty the greatest portion of the frontier farmers without breaking a single article in that treaty.

FRIGHTFUL MORTALITY AT SIERRA LEONE.

The ship Sir Francis Burton, Captain Bamber, has arrived at Liverpool from the coast of Africa, bringing particulars of a horrid and devastating calamity which has overtaken the unfortunate residents at Sierra Leone. Captain Bamber sailed from Fernando Po on the 27th of May, and on the 14th of July he boarded the William Herdman, which sailed from Sierra Leone on the 30th of June. The latter vessel was bound for Sunderland, and had on board the Governor of Sierra Leone, Major-General Dundas Campbell, and suite. At the sailing of the William Herdman, nothing could exceed the misery which prevailed in consequence of the yellow fever raging with unabated fury. The mortality among the Europeans was dreadful. It was calculated that 40,000 persons had been attacked by it, and its ravages were more frightful than on any previous occasion. Several gentlemen attached to the medical staff had been seized by the fever and carried off. The duties of attending upon the sick and dying had principally devolved upon Lieutenant Aikin, the colonial surgeon, who was unremitting in his attentions, and to whom too much praise cannot be given for the firm and exemplary manner in which he discharged his distressing duties. Lieutenant Roberts, of her Majesty's brigantine Dolphin, and Mr. William Davies, assistant-surgeon, together with nine men, had fallen victims to the fever. In the Scout, twelve men were carried off, and the second lieutenant was not expected to reach Ascension alive, whither she was bound. The assistant-surgeon of the Buzzard had also died of fever, and ten of the crew. The body of Lieutenant Roberts was consigned to the earth, near Clarence Cove, Fernando Po. Among the British residents at Sierra Leone who had died of the fever, may be mentioned the following among others:—Mr. B. Crosby, Wesleyan missionary; Mr. A. Graham, apothecary; Mr. Patterson, Wesleyan missionary; Mr. Jas. Evans; Mr. E. Baillie, merchant; Mr. E. Harper, Manager of York African-town; Mr. Allanby, merchant; Mr. Glashaw, trader; Mr. B. Hardisty, Sen., writer of the Court of Mixed Commissions; Mr. E. Draper, merchant; Mr. James White, schoolmaster; Mr. W. Wooden, European clerk to Messrs Cole; Mr. William Walker, clerk to Mr. J. Hamilton; Mr. J. Broadley, clerk to Messrs. Wheeldon & Co.; and various others.—All the above cases were attended with black vomit, which was proved to be contagious. The following gentlemen, attached to the Medical Department at Sierra Leone, were seized with the fever:—Mr. Cole, the Colonial Secretary (now acting Governor); Mr. Fergusson, surgeon, Royal African Corps; and Mr. Clerk, assistant-surgeon at Kissy.

RUSSIAN SCIENTIFIC MISSION TO THE EASTERN COAST OF THE BLACK SEA.

More than a year ago the Russian Academy of Sciences induced one of its members to explore the eastern coast of the Black Sea. The gentleman employed on this scientific mission was Professor Von Nordman, a learned German. No accounts having been received from him for several months, serious apprehensions as to his fate were entertained. At last a letter was received mentioning that he had commenced his journey back to St. Petersburg, and giving a lively picture of the difficulties and dangers to which he and M. Dollinger, who accompanied him, had been exposed. The name which the ancients bestowed on these regions, *Inhospitalis Caucasus*, is still well deserved. Of four Cossacks and three young soldiers who alternately performed the duty of cook to the party, not one has survived. Five died in the course of last summer of diseases occasioned by fatigue and the climate, and two were shot by the Abkassians. Whenever the travellers ventured beyond the narrow boundaries occupied by Russian garrisons it was at the risk of their lives. It is well known that Russia has lately assumed a sovereignty over a great part of the eastern coast of the Black Sea, but the mountain tribes do not acknowledge her dominion, which really extends only as far as the cannon of the fortresses reach. In his letter Professor Nordman says, “ I sailed from Sebastopol to the fortress of Gelintshik, in the country of the hostile Shapsugs. We arrived on the 14th of April, and botanized during four days in the environs, under the protection of an escort of 150 men and a piece of cannon. We had with us a dog, by which the Cherkeses concealed in the thickets were discovered. Every excursion was made at the hazard of our lives, and after all the collection was by no means satisfactory. The garrison dare scarcely venture beyond the guns of the fort. The cutting of wood, filling water-casks, and pasturing the cattle, must all be done under the protection of a military force. The full beauty of southern vegetation is not seen here, but farther on, at Suchum-Kalé, Pizunda, &c., it has a richness and splendour which no words can describe. We spent six weeks here and in the neighbourhood, and visited various places, among the rest Bombora of Lehna, the residence of Prince Michael Bey, chief of the Abkassians. At Pizunda, the ancient Pitius, we saw the temple built by Justinian. The distance from Pizunda to Drandarum is 110 wersts. In the neighbourhood of Pizunda we discovered a new pine, and named it *Pinus Pitiusa*. The adjoining mountain-chain runs parallel to the coast to the extent of 30 wersts from Bombora. With the aid of Michael Bey's authority, and a military escort, we ventured on a formal expedition into the hills, taking the direction of the ridge Hirtcha, in the territory of the tribe Iso. Here no European foot had been, and amidst the snow we collected

with enthusiasm the plants of an Alpine region hitherto unexplored. We returned to Bombora in a fortnight without the loss of a man. Excursions were also made to the rivers Metslist, Pshandra, Kipse, &c. The environs of Suchum Kalé cannot be safely examined to a greater distance than half a werst. In one of these excursions the musket-balls whistled round our heads, and our retreat over a wooden bridge was gained by the bayonet. In fact we had to collect with arms in our hands, and the few interesting objects which we obtained in Abkassia were fairly fought for. The whole country from Poti to Nicolai is an immense wood of *burus sempervirens*, which infects the atmosphere with its effluvia. From Nicolai we directed our course to the left, and established our head-quarters at Osurgete, in order afterwards to proceed by the way of Kobuleti to Suram, and make ourselves better acquainted with the Absharsh ridge. The road to this mountain, the highest point of which is called Katzistava (the Man's Head), is nothing but a kind of furrow or narrow ravine formed by descending water, which, with about 30 landing-places, leads by a stair-like ascent to the tableland of the mountains. We climbed this road six times; on the top we built a hut with the planks of the *Pinus Orientalis*. Having remained three weeks near the boundary of eternal snow, where we suffered great privations, we proceeded towards the Akalzich-ridge, and the sources of the Kur. There Dollinger was seized with an intermittent fever, which afterwards assumed a bilious character. My servant was at the same time ill of a nervous fever, and I did not escape the influence of the climate, but was severely indisposed. Our laborious precursor, Szowitz, died here of typhus fever. On the other hand, it must be confessed that I enjoyed here much pleasure, and there were moments when I thought myself the happiest of mortals. From Osgusti we travelled through the whole of Guriel to Kutais, and then to Cape Letschgum, in Mingrelia, where Prince Dabian treated us very handsomely. We soon reached Anaklia, whence we proceeded to Suchum, and finally got back to the quarantine of Sebastopol.”—Abridged from a German paper.—Times.

ABSTRACT OF A TREATY OF COMMERCE BETWEEN PRUSSIA AND HOLLAND.

1. The Dutch vessels which enter and go out in ballast or loaded in the ports of the kingdom of Prussia, and the Prussian vessels which enter or go out of Dutch ports in ballast or loaded, shall pay only the same duties and local taxes as the shipping belonging to subjects of each nation pay.
2. All objects of importation and exportation permitted to the subjects of either state are permitted respectively to both.
3. The intention of the treaty is to admit of no distinction between the vessels and commerce of both nations.
4. All objects imported and exported to each state shall be subject only to the same duties and customs as those paid by the subjects of the state.
5. The same bounty and drawbacks shall be allowed respectively on goods imported or exported in bottoms of the other state.
6. Any future favours granted to its subjects by either kingdom are by this treaty extended to the other.

SPECIAL CONDITIONS WITH REGARD TO THE NAVIGATION OF THE RHINE.

1. The King of Prussia gives to Dutch vessels all the rights enjoyed by Prussian vessels on that part of the Rhine belonging to Prussia.
2. The Dutch shipping shall be entirely free of charges and duties; and the King of Holland undertakes the same in the Meuse and the ports leading to the sea.
3. Both contracting parties agree to improve internal communication as much as possible.
4. If railroads are established in the dominions of either, and crossing the frontier, the same freedom will be given as by the Rhine.
5. The treaty to be binding for one year.—Times, Aug. 10.

The Dutch and Belgian question does not seem likely to be yet revived, though it has often been spoken of here. Both parties seem disposed to let things take their course, to assert their rights whenever an opportunity shall offer, both endeavour as much as possible to secure themselves at home and abroad, and to form amicable relations with other Powers. While the Cabinet of the Hague endeavours to become more connected with England, the Belgian Cabinet does its utmost at least to get itself recognized by all the Powers. At this moment it is negotiating in London to obtain the recognition of Belgium by the Porte.—Dutch Paper.

THE CHOLERA.

Bulletin of the Cholera at Naples, 1837.

	Cases.	Deaths.
July 5	500	329
6	550	314
7	540	355
8	528	365
9	483	316
10	480	301
11	476	303
12	382	253
13	386	254
14	437	213
15	339	253
16	340	237
17	293	238
18	297	180
19	237	208
20	243	168
21	228	145
22	159	112
23	157	110
24	148	89
25	119	80

We have no further returns, but the disease continues on the decrease. There were only 60 cases on the 26th.—Times, Aug. 10.

ELOQUENCE OF A RADICAL WOULD-BE M.P.—The Newcastle Journal supplies the following report of the speech of Sir W. Chaytor, one of the candidates for North Durham, on the day of nomination:—“ Sir William Chaytor then presented himself amidst the boisterous mirth of a great proportion of the meeting and sounds of encouragement from the Liberals. Sir William, as may be unknown to many of our distant readers, is a heavy, broad-featured old gentleman, with a cloddish expression of countenance, an eccentricity in dress, and a perfect oddity in the manner of expressing himself. We cannot infuse these characteristic traits of humour into a report of what he said, which is as follows:—Gentlemen (said Sir William, with a bold, confident, and half-indignant stare at the Conservatives, who were laughing at him—Gentlemen (he repeated), I will tell you some plain facts in a few words; I never (turning with a significant look

towards the Co. Tory. Not one me for paying a yas. (Shouting of the peculiar dialect talking about? ing.) These are two months ago hear.) I know (laughter), that spoken last had second candidate could get nobody (Peals of laughter cause my party (Cheering and whatsoever upon assert, without n as much respect knows me, as M cheers.) I do no (Tremendous lau county, and I th good as anybody gentleman what called the tool of tails, followed by I appeal to every out all my speech independent at al be independent a to say so against Durham, big as to give my vote hear, and bravo so, because he hear.) If the L hour, and we sh much the bette steam is up. I up till Tuesday I have been rec all on my canvas say, as well as M Peals of laught be half dead w than to thank y shown to me.

Several sover been buried on William III. di Saturday, Geo George II. close III. died on a last breath on S of York was b William IV., of Saturday, the S

25 RDS. 24th D long and thin head; he gen and was forme VILLIERS, of H. M. Prisons, rewarded, and

Coetzburg, 15 RDS. from month, a red of Diana.—Wh shall receive t after this Notice

SALE OF S from the vately sold, on Lucas Steyn, P

1600 Public Sale, on Mr. P. Wess Sheep, brought in good Butchers and Stellenbosch.

2,500 Mr. G. VAN S at the place of the 10th instant

MILCH CO at £7 10 zenkraal, Cape 1 November,

WANTED. MARRIED. The Rev. ELLEN MARIA Cape Town,

DIED this Child, 1/2 of nearly 4 ye tives and Friend dolence.

Oct. 30, 1837. DIED, on Child, 1/2 years and 8 h hereby given to the visits of con

Goede Verwa

towards the Conservatives), I never canvassed Tories as a Tory. Not one of my friends has ever been discharged by me for paying a mortgage a month before I began my canvass. (Shouts of laughter, and a voice from the gallery, in the peculiar dialect of the pitmen, 'What's the aud fule talking about?' followed by much laughter and great cheering.) These are facts. I offered my services to my friends two months ago, and I'll tell you what for I did so. (Hear, hear.) I know it, and that nobody can dispute it for a fact (laughter), that the party of the hon. gentleman what has spoken last had been endeavouring all they could to get a second candidate (laughter, and cries of 'No'); but as they could get nobody whatsoever, why I came forward myself. (Pebles of laughter.) Gentlemen, I know it for a fact, because my party could not get another gentleman whatsoever. (Cheering and laughter.) I do not mean to cast no reflection whatsoever upon the hon. gentleman what last spoke; but I assert, without no contradiction at all (laughter), that I am as much respected in my neighbourhood, and by them that knows me, as Mr. Liddell. ('Bravo, old boy,' followed by cheers.) I do not come here as no pauper at all whatsoever. (Tremendous laughter.) I have considerable property in the county, and I thought I had a right to offer my services as good as anybody at all, as freely and equally the same as any gentleman whatsoever. (Cheers and laughter.) I have been called the tool or the tail (A voice, 'Well done, old sheep's tails, followed by laughter) of the Earl of Durham (hear), but I appeal to everybody (laughter), and I hope I may be heard out all my speech ('Go on'), wheter I have not always been independent at all times. I have been independent and I will be independent always. I tell you this, and I will be bound to say so against anybody at all (laughter), that the Earl of Durham, big as he is (laughter), would not dare to ask me to give my vote contrary to my conscience at all. ('Hear, hear,' and bravo!) I know the noble Lord would not do so, because he is an honorable man at any time. (Hear, hear.) If the Liberal party have taken me up at the eleventh hour, and we should win a hard race, why, we shall win so much the better. (Hear, hear.) I'll tell you what, 'The steam is up.' (Roars of laughter.) And you must keep it up till Tuesday night. (Laughter, cheers, 'Go it, old boy.') I have been received in a very flattering way by everybody at all on my canvas (cheers and roars of laughter), and I will say, as well as Mr. Lambton, that I was chaired by the ladies. (Pebles of laughter.) As everybody in this place at all must be half dead with fatigue, I will not detain you further at all, than to thank you for all the kindness whatsoever you have shown to me. (Cheers and laughter.)—Times.

Several sovereigns of England seem to have died, or have been buried on a Saturday. On reference it is found that William III. died on a Saturday, Queen Anne died on a Saturday, George I. departed this life on a Saturday night, George II. closed his eyes in death on a Saturday, George III. died on a Saturday afternoon, and George IV. drew his last breath on Saturday, the 26th of June, 1830. The Duke of York was buried on a Saturday, and our late Sovereign, William IV., of blessed memory, was buried at Windsor, on Saturday, the 8th of July.

25 RDS. REWARD.—Absconded, since the 24th December, 1836, my Apprentice CUPIDO, of a long and thin stature, yellow complexion, and has a bald head; he generally wears a cap, resembles a half-caste, and was formerly the property of Mr. ISAAC CORNELIS DE VILLIERS, of Drakenstein.—Those lodging him in one of H. M. Prisons, or bringing him to Stellenbosch, will be rewarded, and those harbouring him, prosecuted.
P. J. MARAIS.
Coetzburg, near Stellenbosch, 1 Nov. 1837.

15 RDS. REWARD.—Stolen or strayed from my House, on the 17th of last month, a red brown Pointer Bitch, listening to the name of Diana.—Whoever returns the same to the Undersigned shall receive the above Reward; but whoever detains her after this Notice shall be prosecuted according to law.
H. A. TRUTER, 29, Plein-street.

SALE OF SHEEP.—1400 excellent fat Sheep, brought from the Interior by Mr. A. C. de Villiers, will be privately sold, on the 13th instant, at the Farm of Mr. Elbert Lucas Steyn, Paardenberg.

1600 EXCELLENT FAT SHEEP.—The Undersigned will hold a Public Sale, on MONDAY, the 6th instant, at the Farm of Mr. P. Wessels, at Joostenberg, of the above number of Sheep, brought from the Interior by Mr. J. H. Fick; they are in good condition, and well worthy the attention of Butchers and others.
C. J. FICK.
Stellenbosch, Nov. 1, 1837.

2,500 EXCELLENT FAT SHEEP, brought from the Interior by Mr. G. VAN SCHALKWYK, will be Sold by Public Auction, at the place of Mr. J. M. BEYERS, Stikland, on FRIDAY, the 10th instant.

MILCH COWS.—Excellent Milch Cows with their Calves, at £7 10, to be had at the Undersigneds place Ganzenkraal, Cape District.
J. VAN RENEN, Jz.
1 November, 1837.

WANTED.—12 Laborers.—Apply to J. J. LUYT, No. 22, Loop-street.

MARRIED, by Special Licence, on the 26th instant, by the Rev. Dr. HEYNS, G. J. RUSSEAU, Esq., to Miss ELLEN MARIA HEYNEMAN.
Cape Town, 30 October, 1837.

DIED this Morning, at 5 o'clock, our only and beloved Child, *Hester Wilhelmina Petronella*, at the early age of nearly 4 years, of which notice is hereby given to Relatives and Friends, with request to be excused visits of condolence.
GEORGE C. WOLHUTER,
JOHANNA WOLHUTER,
born LOMBAARD.
Oct. 30, 1837.

DIED, on the 18th instant, in Child bed, of her first Child, my beloved Wife *Helena Elizabeth Steyn*, 20 years and 8 months old, of which painful loss Notice is hereby given to Relatives and Friends requesting to be excused the visits of condolence.
J. G. VAN HELSDINGEN.
Goede Verwachting, Oct. 20, 1837.

NEW GOODS.—Received per "Dorothy Gales" and "Sesostris," and for sale at the Stores of the Undersigned, at unusually low prices.

- Fine gold-end Shirtings
  - 72-inch Sheetings
  - White and brown Punjums
  - Ditto ditto Baftas
  - Nankinets and Grandrills
  - Trouser Stuffs in great variety
  - Voerchits, new patterns
  - Printed, worsted, and Voerchits Shawls
  - Silk Bandannas
  - Merino Handkerchiefs
  - Verona, Malay, and other Handkerchiefs
  - Cotton Tick
  - White and brown linen Drill
  - White Union Drill
  - Satteens and Jeans
  - Striped Jeannets
  - Yellow Nanken
  - White Moleskin
  - Cambrics and Jacconets
  - Printed Cambrics
  - Quilts and Counterpanes
  - Furniture Checks
  - Furniture Dimity
  - Striped and white Shirts
  - Canvas and Duck
  - Reel Cottons Cotton Boxes
  - Silk and Cotton Hosiery
  - Jackets and Trousers
  - Brown Holland
  - Brussels Carpets and Rugs
  - Boiled and raw Oil
  - Dutch Sickles
  - Book Muslins and Handkerchiefs
  - Printed Muslin Dress s
  - Ladies' and Children's Silk Gloves
  - Fancy Silk Purses
  - Black and colored sewing Silk
  - Sh e-ribbons and Waistbands
  - Thread Lace and Edging
  - Insertion and Scollop Trimming
  - Ladies' Stays
  - Black and colored Crape
  - Crape Lissos
  - Gros de Naples and Satins
  - Blond Gause Veils
  - Gause Scarfs and Handkerchiefs
  - Ladies' Silk Handkerchiefs
  - Boys' Duustable and Tuscan Hats
  - Ladies' ditto ditto
  - Ladies', Gents', and Childrens' Shoes
  - Silk Umbrillas and Parasols
  - Damask Fringes
  - Boys' Cloth Caps
  - Gents' Beaver Hats, and sandry other Goods
- HAMILTON ROSS & Co.

FOR PRIVATE SALE.
Hodgson's pale Ale, Port, Sherry, white and brown Sugars, Tea, Coffee, &c.

TOMORROW MORNING, at 11 o'clock precisely, will be Sold, at ELLIOTT BROTHERS Commission Sale, the remaining Term of Apprentice of Adam, an excellent Cook.

BUILDING LOTS AT RONDEBOSCH.—On MONDAY MORNING, the 13th of November next, at 10 o'clock, will be Sold by Public Auction, several Lots of Ground, delightfully situated on that healthy and salubrious spot, the CAMP GROUND, about 5 miles from Cape Town. The soil is excellent, and worthy the attention of persons desirous of erecting Country Residences. The advantages they offer to the Builder are scarcely to be equalled, there being an Iron-stone Quarry, only 200 yards from the Spot, and the Ground itself well adapted for the purpose of Brick-making, &c. and the distance from the Village Church about 5 minutes walk. On one of the lots there is a Cottage fit for immediate occupation. The whole may be viewed any day previous to the Sale, (Sundays excepted), on application to the Proprietor.
H. HOME.
Myrtle Grove, Camp Ground, 27th Oct. 1837.
Messrs ELLIOTT BROTHERS, Auctioneers.

ELIGIBLE INVESTMENT OF CAPITAL.—For Private Sale, those desirable Dwelling Houses No 20, 21, & 22, Buitengracht let at a low rent, although producing the Interest of 81,000 Guilders; this Property being so well known, requires no comment. Should they not be disposed of prior to the 30th November next, they will be sold by Public Sale, of which due notice will be given.
For information apply at the Counting House of HUDSON, DONALDSON, & DIXON.
For Sale, Four Shares in the St. George's Church.

PUBLIC SALE AT THE PAARL.—That delightfully situated Freehold Property, *Craizmiller*, will be Sold in Three Lots, on SATURDAY, the 18th inst. In the meantime private Offers will be received by Mr. P. F. R. de Villiers, Paarl.
1st Lot. A large Cottage, built last year, comprising 8 Rooms (4 with fire-places), Hall, Kitchen, with hot-plate and Pantry, a Vineyard, large Orchard, and kitchen Garden.
2d Lot. A Cottage, built last year, of 3 Rooms, Hall, and Kitchen with hot-plate. Garden planted with Fruit Trees.
3d Lot. A substantial Building, 52 feet by 22, which, at a trifling Expense, may be made a commodious Dwelling, or two small ones, with kitchen Garden and Fruit Trees to each. These Lots will afterwards be put up in one if required. There is running Water on the place throughout the year. As there are few Houses in the Village that possess the accommodation of the large Cottage, besides that it and the small Cottage adjoining may be thrown into one, it might be advantageously opened as a Lodging-house, which is much required at the Paarl; and as it is now more than probable that *Du Toit's Kloof* will shortly be opened, this Property is a most eligible situation for a large Mercantile Establishment.
Nov. 1, 1837.
ROBERT SAUNDERS.

The Undersigned notifies to those Persons who are living at a great distance, and who are desirous of his Medical attendance, that he has caused a House to be prepared for them, in which they can remain as long as may be considered necessary.
F. L. C. BICCARD, M.D.

Colonial Office, Cape Town, Cape of Good Hope, 30th October, 1837.
I HEREBY authorize DIETRICH HEINRICH FRAENKEL, Esquire, M.D., to practice as Physician, Surgeon, and Accoucheur in this Colony.
B. D'URBAN,
Governor of the Colony of the Cape of Good Hope.
By Command of His Excellency the Governor,
JOHN BELL, Sec. to Govmt.

AGENCY.—The Undersigned having taken up his residence at Port Elizabeth, intends to devote himself to GENERAL AGENCY and NOTARIAL BUSINESS at that place, and solicits a share of the Public Patronage and Support. LOANS negotiated, Sales and Transfers of Landed Property effected, and Trusteeships undertaken, &c. &c. &c.
JOHN CENTLIVRES CHASE,
Port Elizabeth, Oct. 24, 1837. Notary Public.

HORSE, BUGGY WITH HARNESS.—At Mr. JONES', on the Parade, on Saturday Morning, will be sold, separately or together, a handsome Buggy with patent Axles, and Harness, in good condition, and an excellent and quiet Gig and Saddle Horse.

In the Estate of the late DANIEL RYNBACH.
SALE.—The Undersigned Executors will Sell by Public Auction, to the highest Bidder, on MONDAY, the 6th day of November next, the whole of the Effects belonging to the above Estate, consisting of a well-built House and Premises, situated No. 10, Buitenkant, with two Building Lots in the rear of the same, opposite Mr. OLIPHANT's new Mansion; also Household Furniture, some remnants of Merchandize, a quantity of Tallow, Soap, a large copper Soap-boiler, broad Hoop-iron, &c. Conditions of Sale of the Landed Property, and Diagrams, may be seen at the Office of the first undersigned, No. 10, Burg-street. Sale to commence at Ten o'clock.
Liberal Strykgeld will be given.
JOHN BLORE, } Test.
P. BORGSTROM, } Exors.

PUBLIC SALE, of the whole of the Estate of the late J. J. Uys, Sen., of D'Urban Village.—On FRIDAY, the 10th of November next, at the place of Mr. D. F. Uys, of the whole of the effects of the deceased, as also the unexpired Indenture of a clever Apprentice named Damon, aged 30 years.
J. G. BLANCKENBERG,
Sole Testamentary Executor.

PUBLIC SALE.—At the Sale to be holden at my Office, on Monday, the 6th instant, will also be sold two 3 leaguer Wagons, and 30 draught Oxen.
P. F. R. DE VILLIERS, Vendue Adm.
Paarl, 1 November, 1837.

PUBLIC SALE.—The Undersigned will cause to be publicly Sold, on TUESDAY, the 7th instant, at the Farm of Mr. S. Wolfaart, Sen., situate at Klein Drakenstein, 25 Horses of the best breed, from 2 to 5 years old, among which are 12 bastard Arabians, some Stallions, in excellent condition, and fit for Shipping.
H. C. WOLFAART.
Klein Drakenstein, Nov. 1, 1837.
Mr. J. D. HAUPT, Auctioneer.

PUBLIC SALE.—The Undersigned intending to change his Residence, will hold a Public Sale in the beginning of December next, of his Farm, *Diemers Dal*, situate at Tygerberg, sown with 50 muids Wheat, 55 ditto Oats, 5 ditto Barley, and 3 ditto Rye; also the Indentures of some Apprentices. The day of Sale, and further particulars, to be hereafter notified.
A. J. MEYBURG.

THE Erven belonging to the Estate of the late Mr. H. Heckroodt, Sen., situate between Three-anchor Bay and the Residence of Mrs. the Widow Liebrandt, Green Point, not having been put up for sale on the 18th October last, will be sold by Mr. Blore (at whose Office a Plan of the Erven may be seen), on the Parade, on SATURDAY, the 11th November.
B. HECKROODT.
N. B. On one of the Erven stands a half-finished Building, which may be completed at a trifling expense.

FOR PRIVATE SALE.—The fine commodious Dwelling House of the Undersigned, situated in *Tuinplein*, and formerly the property of Mrs. the Widow BRUNT, having all possible commodities for a respectable Family, Coach-house, Stable &c. &c., with a Garden adjoining thereto, planted with different sorts of Fruit-trees, and constantly supplied with water. The Conditions will be made favorable for the Purchaser.—For particulars apply to Mr. H. R. VAN LIER, Wale-street, No. 61.
D. G. ANOSI.

SALE OF CATTLE.—At the Sale to be held on the 10th instant, at the Farm of Mr. *Willem Morke*, Klappmuts, will also be sold 100 bastard Breeding Cattle, among which some Milch Cows.
M. C. A. NEETHLING, Vend. Adm.
Vendue Office, No 1, Church-street,
Stellenbosch, Nov. 1, 1837.

NOTICE.—The Undersigned informs the Public, that among his Cattle lately brought from Saldanha Bay, there is a Bull, about 2 years old, rather black.—The owner may have the same back, on paying the expence of this Notice.
J. F. HUGO, J. Gs.
Klein Drakenstein, 1 Nov. 1837.

GRAAFF-REINET, No. 6, MARKET SQUARE.
The Undersigned having become the Purchaser of the House and Erf belonging to the late J. B. BIDDULPH, begs to acquaint his Friends and the Public in general, that he has opened an Accommodation House and Confectionary Shop, for the benefit of Travellers, &c., and hopes by strict attention to meet the support of the Public.
Graaff-Reinet, Oct. 19, 1837. J. N. DUSING.
N.B.—A good supply of all kinds of Forage, and good Stabling can always be had.

DRIVEN AWAY, near Dassen Island, from a boat sailing to Saldanha Bay, a piece of Stinkwood, about 30 feet long.—Should the same have been washed on shore any where, the Person taking charge of the same will be liberally Rewarded, by reporting it at the Office of this Paper.

BIRTH, at *Feldhausen*, on Sunday Morning, the 29th instant, the Lady of Sir J. HANSCHEL, K. H., of a Son.

